

الهی و بعضی از اسرار زانهاهی اگر سایل میسوال است
 که هر کس حضرت واجب الوجود تقرب پیدا می کند با انواع بلا مبتلا
 حکما قال النبی صلی الله علیه وسلم البلاء لمن یزید فی غرته لا یعطیها الا لولیه
 جواب گفته اند بعضی که عالم ملک مستحق حضرت واجب است بهر نوع که نخواهد
 در آن تصرف می کند اما این جواب از کسانیت که از دقایق فضا
 اسرار قدر خیزند و از حکمتها احکامی که بکین بخراند اما جماعتی که دیده
 و دل ایشان بنیای کشته و زبان ایشان بختایق علوم کو یا کردید و مبتلا
 این سایل حکایت لاطایل گفتا کنند ملک در دریای اسرار غوطه خورند
 و از وجود هر معانی بروی آرند نیده فقیر با وجود عدم بضاعت قوت
 فهم تفکری نموده و بر بعضی از اسرار اطلاع یابند از برای سایل اصحاب
 بلا و نذر ارباب لایق کتابت کشید و بابت التوفیق بد آنکه یکی از
 حکمت های که درین مسئله تعبیه است آنست که چون حضرت عزت جل جلاله
 خواست که تا آدم را بیاورند و خلیفه کی روی زمین را با او فرزند

اورا از زانی دارد ملائکه کائنات و ساکنان صوامع جبروت یکبار
در آمدند که انجمن فیما بین فیما بین فیما بین الدمار و تخلف و کج
نقدس لک یعنی ایامبر دانی کسی را در دنیا طیفه که از و فرزند ان او
فساد طایفه خواهد شد و خونها خواهند ریخت و مالک هیچ میکویم ترا بک
انسانی بر تن محکم میگردانی پس از و تعالی بخیر است که بنی آدم را ملائکه
که محکم اهل و لاست امتحان فرماید و محالی ایقان ایمان ایشان را
چون ملائکه بر کمال ایشان قیوف باشد و از اسرار حکمت انی علم
آگاه شوند و شرف بنی آدم اقرار کنند و بعین الیقین بداند
که در میان آدم خاصان هستند که اگر ایشان در دهن آسمانی بالا
گردانند و کوه های محبت بر فرق ایشان نهند اصلاً از مقام ضا
ع قدیم فراموشند است بر آدمی ملائکه انکار کرده اند
هم معلوم شد نبود که ایشان بچندین حکمت دیگر گفت که همه مسلمانان
معنیان اند که در اعمال طایفه مناسبت هر چه تارت که میگردانند صدق

غیر صادق و منافق از غیر منافق محبت در اعمال ظاهر نشود
 و فضل الهی و لطف نامتناهی اقتضای آن میکند که ایشان به بدایا^{زمانه}
 تا محققان از منافقان هویدا گردند حکمت دیگر آنست که قانون عدل
 درستی هر چه باشد چرا که مناسب عدل و حکمت نیست که لذت بجمعی
 و جمعی را از جمیع راحت محروم گردانند پس جماعتی را که در آخرت نیکو
 و رحمت خداوندان محبوب است و ایشان از عذاب الهی حاصل نمایند
 باشد که در دنیا از بعضی مژادات محروم باشند زیرا که کمال لذت در دنیا
 موجب نقصان آخرت است حکمت دیگر آنست که عالمیان همه اندر کار
 و عظمت و بی نیازی او جل و علا مشاهد کنند و بدانند که او آن خدای
 که هر که را که جوعه از جام محبت خود در خلق جان نیرد او بعد از هزار بار از
 زوی نبردند و قطعه کر بخواری ز در خویش برانی بارگاه بانیست و
 بدر ما فرویم و همیشه احببتن ما پاره کنی، منتظلم در خانه اعدا
 نزویم حکمت دیگر آنست که تا عیار را بر سر محبان و مقربان او

و قوت بشود و دوستان او در قباب مخفی مانند اولیائی
قبائی لایعز هم غیری بنابرین در ظاهر ایشان عیبی نمی بیند
بجوئی بر دقایق ایشان مطلع نگردد و چون ایشان از سر این حال
با خبرند از بلا اندوه کین نمی شوند بلکه مزین میوم و واقع عموم خود
میدانند و چنین در روی عین درمان تصویر می کنند و بزبان حال میگویند
دردی که مرا بود ز دل بر نه از عیش هزار بار خوش تر

آن درد مرا شوق جان است

بدا به بدن بدل نهان است

رسد که گنج ناسنج نهان در علم العمل مگر در و یکصد و سی و چهار تا می رسد

Yarnall nad
28.9.03

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و مدح پیچد مرخدا ای اغز و جل جلاله و اسم نواله
علم علمای بر عالم علوی بر افروخت و سیرق چهل چادران
ادبار مجهول فرو کند پشت و در و بسیار و تجیات بشما
بر خلاصه شیر و شفیع روز محشر محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
که معلم و علم شریعت و مبین احکام طریقت و ال پس و ان
که هر یک بخورشید فلک شریعت و ماه آسمان طریقت اندیاد
و سلم تسلیم کثیر کثیر العده بنده ضعیف کناه کار امیدوار
مرحمت پروردگار محمد محمود اصلح الله امر دینه و دنیا
که فضل کردگار و کرم فرستنده کار تعالی الله و توالت
در حق این کناه کار بسیار و بشمار بود از آیام صبی و آوان کهن

عمر

عمر عزیز خود را در تحصیل علوم دینی صرف کرد و از هر نوع کتب ^{مهم}
و از هر جنس نسخه در آورده و مطالعه میکرد و لبای ^{الاحیاء} که بنا بر این کتاب نام نهادند
چهل باب است در هر بابی ده حدیث در نظر آمده این کتاب کار بسیار
ترجمه کرد و از برای مبتدیان و کسانی که بر لفظ عبری اطلاع ندارد
تا چون بخوانند بمعانی آن واقف گردند پس از حضرت ذوالحجلا
متعالی باری میخواست که نام زبان این چهارده همه صدق و ثواب رود
و از خط او زوال نکند دارد و فهرست ^{باب} باب اول در فضیلت
علم و عالمان ^{باب} دوم در فضیلت گفتن کلمه لا اله الا الله ^{باب}
سوم در فضیلت بسم الله ^{باب} چهارم در فضیلت صلوة ^{باب}
پنجم در فضیلت بیان ایمان ^{باب} ششم در فضیلت وضو کردن
^{باب} هفتم در فضیلت مسواک کردن ^{باب} هشتم در فضیلت
پاک نماز ^{باب} نهم در فضیلت نماز جماعت ^{باب} دهم در فضیلت
روز جمعه ^{باب} یازدهم در فضیلت رفتن در مسجد ^{باب} دوازدهم

در فضیلت دستار بستن باب نهم و فضیلت روزه داشتن
باب چهاردهم در فضیلت نماز فرضیه باب پانزدهم در فضیلت
نماز سنت باب شانزدهم در فضیلت زکوة دادن باب
هفدهم در فضیلت صدقه دادن باب هجدهم در فضیلت سلام
گفتن باب نوزدهم در فضیلت بسم الله گفتن باب بیستم در فضیلت
استغفار گفتن باب پست و یکم در فضیلت ذکر خداستغفار
باب پست و دوم در فضیلت تسبیح گفتن باب پست و سوم در فضیلت
توبه کردن باب پست و چهارم در فضیلت فقر باب پست و پنجم
در فضیلت نکاح باب پست و ششم در عقوبت زانی باب
پست و هفتم در عقوبت بوطی باب پست و هشتم در عقوبت
باب پست و نهم در فضیلت تر انداختن باب سیوم در فضیلت
حق نذر و پیرایه یکم در حق فرزندان باب سی و یکم در فضیلت
سی و دوم در فضیلت تواضع باب سی و دوم در فضیلت
باب سی و سوم

باب ششم در وضع بسیار حق و خوردن آب
باب هفتم در منع خنده قهقهه باب هشتم در
فضیلت پریدن پاران باب نهم در ذکر
باب دهم در ذکر کوز و احوال آن باب یازدهم
در عقوبت نوحه کردن باب چهارم در فضیلت صبر
در فضیلت علم و عالمان حدیث قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم لا ابن مسعود
يا ابن مسعود اجلسك ساعة في
حلقة العلم لا تمس قلما ولا تكتب
حرفا خيرا لك من اعتناق الف رقبة
ونظرك الى وجه العالم خيرا لك من
اعطاك الف قرص في سبيل الله وسلامك
على العالم خيرا لك من عبادة الف سنة

ترجمه پیغمبر فرمود صلی الله علیه و سلم مرا بن معوذ را
عنه ای پیغمبر نشستن تو در حلقه عالمان که قلم بدست
نکیر می باشد حرف نویسی بهتر مر ترا از آزاد کردن هزار
داون پیاده و دیدن تو روی عالم بهتر از هزار پسر در راه خدا
و سلام کردن تو بر عالم بهتر از عبادت کردن هزار سال
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّقِيَةُ عَالَمٌ
أَشْرُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ
مُجْتَهِدٍ وَ أَلْفٌ فِي مَرْجَعٍ ترجمه پیغمبر گفت یک
عالم سخت تر و دشوار تر بر شیطان از هزار عابد
مجتهد و از هزار پسر سزاکار است قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّقِيَةُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِهِ
عَلَى أَمَّتِي ترجمه پیغمبر گفت علیه السلام فضل عالم بر عابد
همچنان است که مرا بر امت من است قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

۲۸
 مَنِ انْتَعَلَ لِتَعْلَمَ عِلْمًا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْطُوَ
 ترجمہ پیغامبر گفت علیہ السلام ہر کہ نعلین در پای کند بہت
 اموات حق علم خدای غرض بل اور بسیار مرز و پیش از ان کہ کا
 ہند **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ** اَكْرَمُ الْعُلَمَاءِ هَذَا الَّذِي **فَاتَنَّم**
 ترجمہ پیغامبر گفت علیہ السلام کرامی دارید عالمان کہ انسان
 خدای تعالیٰ اند **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ** مَنْ نَظَرَ إِلَى وَجْهِ
 الْعَالَمِ فَفَرَّحَ بِهِ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ ذَلِكَ النَّظَرَةِ وَالْفَرَحَةِ
 مَلَكًا يَسْتَعْفِزُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ترجمہ پیغامبر گفت علیہ السلام
 ہر کہ بر روی عالم بہ منہ و شاد شود خدای غرض بل ہر کہ بابت
 و شاد شدن بکی فرشتہ را بیاورند کہ ان فرشتہ را اورا امرز
 خواہد تا روز قیامت **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ** مَنْ اَكْرَمَ عِلْمًا
 فَقَدْ اَكْرَمَ مَنِيَّ وَمَنْ اَكْرَمَ مَنِيَّ فَقَدْ اَكْرَمَ اللَّهَ وَ
 مَنْ اَكْرَمَ اللَّهَ فَاَوْلَاهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ ابْغَضَ الْعَالَمَ

فَقَدْ أَبْغَضَنِي وَمَنْ أَبْغَضَنِي فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ
مَنْ أَبْغَضَ اللَّهَ فَمَا وَدَّ فِي النَّارِ بِمَا كُفِرْتَ عَلَيْهِ
هر که عالمی را کرامی دارد بدستی که بر ارامی داشته باشد مرا و هر که را
مدارد بدستی که خدای عز و جل را کرامی داشته باشد و هر که خدا
عز و جل را کرامی دارد جای او در بهشت است و هر که مرا عالم را خشم
باشد بدستی که مرا خشم کرده باشد و هر که مرا خشم کند بدستی که خشم
کرده باشد خدا تعالی را و هر که خشم کند با خدای جای او در دوزخ است
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْ أَنَّ الْعَالَمَ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ
الْجَاهِلِ بِمَا كُفِرْتَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَابَ عَالَمٌ فَاضَلَّتْ مِنْ
عِبَادَتِهِ وَنَازَجَاهِلٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَعَلَّمَ بِأَبَا
مِنْ الْعِلْمِ وَعَمَلَ بِهِ أَوْ لَمْ يَعْمَلْ كَانَ مِنْ أَفْضَلِ مَنْ
الْفَضْلُ كَرَامَةٍ تَطَوُّعًا بِمَا كُفِرْتَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَامَةٍ تَطَوُّعًا
بِأَمْرِ نُوُزُو و بر آن کار کند یا نگیرد بهتر از گذاردن هزار رکعت افضل

مال

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ ذَا عَالِمًا فَكُنَّا زَارِيهِ وَمَنْ
 صَاحِبُ عَالِمًا فَكُنَّا صَاحِبِيهِ وَمَنْ جَابِلُ عَالِمًا
 فَكُنَّا جَابِلِيهِ وَمَنْ جَالِسِيهِ فِي الدُّنْيَا أَجَلُهُ
 اللَّهُ تَعَالَى مَعِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الْجَنَّةِ بِمَا بَرَكْتُ عَلَيْهِ
 هر که عالم را زبانت کند یعنی بدیدان او برود همچنان باشد که مرزا
 کرده باشد و هر که مصافحه کند عالم را یعنی دست او بگیرد همچنان باشد
 که مرا مصافحه کرده باشد و هر که بنش عالمی بنشیند همچنان باشد که خدا
 تعالی او را روز قیامت با من در بهشت بنشاند ^{و السلام} قَالَ عَلَيْهِ
 مَنْ تَعْلَمُ حَقًّا فَهُوَ مُؤَكَّدٌ بِمَا بَرَكْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هر که از کسی بیاموزد و بنده او بود باید دویم و فضیلت
 كَلِمَاتُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ كَلَّمَ اللَّهُ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّةً
 مَرَّةً حَتَّى يَجَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجْهَهُ عَلَى أَضْوَاءِ الْقُلُوبِ

بخواند یا بداند که در این حدیث چه آمده است
 در این حدیث آمده است

ترجمه بنجا میر گفت علیه وسلم هر که هر روز صد بار کلمه بگوید و زیارت
چون عرصات حاضر بود و روی او چون ماه شب چهاردهم روشن و تابان
شد **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ**
رَسُولُ اللَّهِ مُوقِنًا دَخَلَ الْجَنَّةَ بنجا میر فرمود علیه السلام
هر که در گفتن کلمه بیکمان باشد یعنی هیچ شکی و نفاق در دل او نباشد
نرسد در آید در بهشت **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ الذِّكْرِ**
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَالَ اللَّهُ
تَعَالَى **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي وَمَنْ دَخَلَ فِي حِصْنِي**
أَمِنَ بَعْدَ بَيِّتِي بنجا میر گفت علیه السلام فاضلترین ذکر
کلمه است و فاضلترین دعا الحمد خدا تعالی فرمود و کلمه چهار
نوبت هر که در خضارین در آید از عذاب من ایمن گشت **قَالَ**
عَلَيْهِ السَّلَامُ أَدْوَاكَ وَأَكْوَاكَ أَبَدًا أَنْتُمْ فَإِنْ زَكَاكُمْ أَبَدًا أَنْتُمْ
قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

بجای گرفت علیه السلام زکوة تنها گفتن کلمه لا اله الا الله است و زکوة ۵۰
تنها خود به پیشگاه خداوند تعالی گفتن کلمه لا اله الا الله است و عید بقول
لا اله الا الله الا قال الله صدق وعبدی
لا اله الا الله انا اشهد کم یا ملائکتی فقد غفر
لکم ما تقدم من ذنبکم و بعد گفتن علیه السلام نیت
بجای نیت مومن که بگوید کلمه یا که خدا تعالی بگوید خالصا بخلصا
و در گفتن نیت مومن لا اله الا الله ما شاهدی میدهم شمار ای و
من پس تحقیق بخندیم و او را خبر که من گرد می تو از کلمات
من قال لا اله الا الله خالصا مخلصا دخل
الجنة یا حساب و بعد بجای گرفت علیه السلام هر که بگوید کلمه
و در گفتن این کلمه خالص باشد از شرک محلی بخلص باشد از شرک
او برود در بهشت بی حساب و بعد قال علیه السلام من
قال اقول کلامه لا اله الا الله و اخر کلامه لا اله الا الله

مائة
 وَعَمَلُ الْفَسِيحَةِ اِنْ عَاشَ اَلْفَ سَنَةٍ لَا يَنَالُ
 عَرْسَ ذُنُوبٍ وَاحِدَةٍ رَحِمَ بِغَابِرٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ اَوَّلِ
 سَخْنٍ اَوْ لَفْنٍ لَا اِلَهَ اِلَّا قَدِ بَاشَدَ وَآخِرُ سَخْنٍ كَفْتَنِ اَوْ لَا اِلَهَ اِلَّا قَدِ بَاشَدَ
 وَصَدِّقُ رَأْيِي كُنْتُ خَدَّيْكَ اِلَى اَرْبَعِ كُنَاهِي نَبِيٍّ سَدَّكَ رَجَبُ نَهْرٍ
 زَنَدَه مَانَدَه قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ
 مِنْ غَيْرِ عَجَبٍ طَارَ بِهَا طَائِرُ تَحْتَ الْعَرْشِ
 يَسْبُحُ مَعَ الْمَسْبُوحِينَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَيَكْتَبُ لَهُ ثَوَابُ
 رَحِمَ بِغَابِرٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ كُلِّ يَدٍ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ فِي عَجَبٍ
 بَدَأَ كَفْتَنِ اَوْ بَرَنَدَه زَبَرِ كَفْتَنِ وَنَسَبِ كَوَيْدِ بَاشِدِ كَوَيْدِ
 تَارِ وَزَقِيَمَاتِ نَبَشْتَه شَوْدُ ثَوَابِ اَنْ جَلَدَ مَرُ كَوَيْدَه لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ مَرَّةً وَخَفَرَ
 لَهُ ثَوَابُهُ وَانْ كَانَ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ رَحِمَ بِغَابِرٍ كَفَتْ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ كُلِّ يَدٍ كَلِمَةٍ طَرِبَ رَا خَدَّيْكَ غَوَّجِلِ كُنَاهِي اَوْ سَابِرِ زَبَدِ

لنا و می بگوئد دریا باشد ^ش قال علیه السلام اذا ^ه
مَرَّ الْمُؤْمِنُ عَلَى مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ فَيَقُولُ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ دَائِمًا قَائِمًا
أَبَدًا أَبَدًا وَالْجَلَالُ وَالْإِكْرَامُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى
بَلَدُ الْقُبُورِ كُلُّهَا وَغَفَرَ اللَّهُ لِمَنْ لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى
لَهُ أَلْفُ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَحَيَّ اللَّهُ لَهُ أَلْفُ أَلْفِ
سَنَةٍ وَرَفَعَ اللَّهُ لَهُ أَلْفُ أَلْفِ دَرَجَةٍ رَجَبِ
ام گفت علیه السلام هر که در کورستان سمنان بگذرد
بگوید این کلمه تمام خداوندی آن جمله کورستان پر نور گرداند
هر کس این کلمه بیازرد و بنویسد آن خداوند عز و جل را
هزار هزار نیکی و پاک گرداند هزار هزار برسد و بر داند از برای هر

در حدیث در بهشت باب بیستم در فضیلت گفتن بسم الله
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْكَرِيمِ وَدَبَّ الشَّيْطَانُ كَمَا يَدُّ وَفِي الرِّصَاصِ
فِي النَّارِ يَنْجُو مِنْهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَسِيتَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْكَرِيمِ يَعْنِي كَمَا زُوِيَ عَنْهُ بَطْنُ بَنِي إِسْرَافِيلَ
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْكَرِيمِ إِلَّا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى لِكُلِّ كَانِتِينَ أَنْ تَكْتُبَا فِي
كِتَابِهِ أَنْ يَكُونَ مِائَةِ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمِائَةِ أَلْفِ
رَجَاءٍ أَنْ يَكُونَ مِائَةِ أَلْفِ سَنَةٍ تَرْجَمُ بِهَا بَرَكَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
نَسِيتَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَمَا يَدُّ وَفِي الرِّصَاصِ
فِي النَّارِ يَنْجُو مِنْهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَسِيتَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْكَرِيمِ يَعْنِي كَمَا زُوِيَ عَنْهُ بَطْنُ بَنِي إِسْرَافِيلَ
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْكَرِيمِ إِلَّا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى لِكُلِّ كَانِتِينَ أَنْ تَكْتُبَا فِي
كِتَابِهِ أَنْ يَكُونَ مِائَةِ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمِائَةِ أَلْفِ
رَجَاءٍ أَنْ يَكُونَ مِائَةِ أَلْفِ سَنَةٍ تَرْجَمُ بِهَا بَرَكَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

۵۲
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ قَالَ مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَرَّةً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةَ ذَنْبٍ تَرْتَمِي
عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ مَعُودٍ رَضِيَ رَوَايَتُ بَيْكُنْدَازِ بْنِ جَابِرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ كَفَتْ لَهُ كُلُّ يَوْمٍ بِسْمِ اللَّهِ رَاكِبًا رَاقِيًا نَامِدُ كُنَانِ أَوْ نَكْدَرُهُ
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ كَتَبَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَجَوَّدَهَا تَعْظِيمًا لِلَّهِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
وَمَا تَأَخَّرَ بِهِ بِحُجْمِ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ بَسْمِ اللَّهِ رَاكِبًا
خُبَّ بَاكِزُهُ نَغْمِي بِهِ رَاكِبًا وَنَكْدَرُهُ وَجَرَفُهُ وَدُرْتُ نَوْبُهُ أَرْبَعًا
تَعْظِيمُ دُرُشْتَنِ نَامِ خُدَايَ عَزَّ وَجَلَّ وَتَعْظِيمُ بَاكِزِ دُرُشْتَنِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَوْ رَاكِبِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا
كَتَبْتَ أَحَدًا لَمْ يَسْمَعْهُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ فَلَمْ يَكُنْ
الْقُحْمُ تَرْتَمِي بِنَجَابِ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ حُجْمُ كَفَتْ
بِسْمِ اللَّهِ رَاكِبًا رَاكِبًا دُرُشْتَنِيهِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۶
إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى زَيَّنَ عَشْرَ شَيْءٍ بِعَشْرِ شَيْءٍ
زَيَّنَ السَّمَاءَ بِالنَّجْمِ وَالْقَمَرِ وَالْجُودِ وَزَيَّنَ
الْمَلَائِكَةَ بِجَبْرِئِيلَ وَزَيَّنَ الْجَنَّةَ بِجُودِهَا وَقُصُورِهَا
وَزَيَّنَ لِرَبِّهَا نَبِيَّاهُ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَزَيَّنَ
الْيَوْمَ بِيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَزَيَّنَ اللَّيْلَ بِبَيْتِ الْفَلَقِ
وَزَيَّنَ الشَّهْرَ بِشَهْرِ رَجَبٍ وَمُضَانَ وَزَيَّنَ الْمَسَاجِدَ
بِالْكُتُبِ وَزَيَّنَ الْكُتُبَ بِالْقُرْآنِ وَزَيَّنَ
الْقُرْآنَ بِرَبِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَزَيَّنَ
تَرْجَمَهُ بِغَابِرِ كَفِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ حُضْرًا بَعْدَ حُضْرِهِ
كَرْدَانِ آسَمَانَ بِأَقْنَابِ وَمَهْنَابِ تَارِكَانَ بِبَارِئِ
وَرُشْدَانِ بِجَبْرِئِيلِ بِبَارِئِ وَبَهْرَتِ بِجُودِهَا وَقُصُورِهَا
وَمِنْهَا بِرَبِّهَا مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِبَارِئِ وَرُفُودِهَا بِرَبِّهَا
وَمِنْهَا بِرَبِّهَا مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِبَارِئِ وَرُفُودِهَا بِرَبِّهَا

۹
 ۵۳
 حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كَتَبَ اللَّهُ اسْمَهُ مِنَ الْأَمْثِلِ وَأَوْجَبَ مِنْ الْكُفْرِ
 وَالنِّفَاقِ تَرْجُمَةً بِغَابِرِ كَفْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ يَدِ بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى
 أَوْرَادُ نَبِيِّكَ مَرْدَانِ نَوْبِ سَانِدِ وَتَنْ مَبْدِ أَرْكَفِ وَنَفَاقِ بِنِزَارِ بَابِ
 حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَتَوَلَّى تَرْجُمَةً بِغَابِرِ كَفْتِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ يَدِ بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى كُنْ هَانِ نَبِيٍّ وَنَبِيٍّ
 حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا أَمُتُمْ مُجْلِسًا فَقُولُوا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 مُحَمَّدٍ النَّاسُ لَا يَغْتَابُونَكُمْ وَيَنْتَعِمُونَ بِاللَّيْلَةِ
 بِحَدِّ ذَلِكَ تَرْجُمَةً بِغَابِرِ كَفْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حُجْرَتِ وَتَقَرُّ كُنْ سَادِرِ
 بَابِ يَدِ بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ مَرْدَانِ بَرِ سَمِ كَفْتِ
 وَبَرِ سَمِ كَفْتِ كَرُونِ مَانِعِ بَارِسْمِ كَفْتِ قَالَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا جَلَسْتُمْ مَجْلِسًا فَقُولُوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَكُلِّ آلِهِ النَّاسِ مَكَامًا
يُنْعِمُهُمْ مِنَ الْغَيْبِ حَتَّى لَا يَخْتَابُوا عَلَيْكُمْ رَحِمَهُ
بِغَابِرِ كَفْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَنِي كَشَادُ مَجْلِسِ نَشِينِدِ بِنِ كَوْنِدِ
وَدُرُودِ وَتَعَالَى مُرَشْتَهَ مَوْكُلِ كِرْدَانْدَ تَامَانِعِ بَاشْتَنْدِ مَرْدَانَا
از غِیْبِتِ كِرْدَنِ تَابَرِ شَمَا غِیْبِتِ نَكُنْدِ بَرِ كَرْتِ سَمِیْهِ وَدُرُودِ بَاجِبِ
وَرَبِیَّانِ فَضِیْلَتِ دُرُودِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّ جُصَلِّ عَلَیْ
مَرَّةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ رَحِمَهُ
بِغَابِرِ كَفْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهَرِ بَارِ وَدُرُودِ بَرِنِ مَرَسْتِ خَدَانِ
بَرُوی دِهَ بَارِ وَدُرُودِ مَرَسْتِ هَلْ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
صَلَّى عَلَیْ أَلْفِ مَرَّةٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَبْشُرَ لَهُ بِالْجَنَّةِ
بِغَابِرِ كَفْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرِ كِهَ بَرِنِ هَزَارِ بَارِ وَدُرُودِ مَرَسْتِ
بِزَوَآنِ نَبْدَهَ تَا نَزْدَهَ دِهَنْدِ بَهْ بَهْ هَلْ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۵۲
۴۰
مَنْ صَلَّى عَلَى أَلْفِ صَلَاةٍ كَتَبَ قَسَّ النَّارِ جُلْدًا
أَبَدًا وَبِغَابِرٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةٌ بَرْنٍ نَهْرًا وَبَارِدٍ وَدُرٍّ
أَتَشْ دُونَ بَرْتِ مِيٍّ هَرَكَةٌ نَسُوزٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
هَرَكَةُ الصَّلَاةِ عَلَى قَدْ خَطَا طَرِيقَ الْجَنَّةِ
تَرْجَمَ هَرَكَةٌ بَرْنٍ دُرٍّ وَفَرَامُوشِ كَرْدَةٍ بَاشَدِ بَدَنَتِي كَرَاهَتِ
فَرَامُوشِ كَرْدَةٍ بَاشَدِ قُلَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْلَى النَّاسِ
بِالْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَلَواتٍ
بِغَابِرٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْلَى تَرْجَمَ وَبَارِدٍ وَدُرٍّ
كَسَى بَرْدِ بَرْنٍ دُرٍّ وَبَارِدٍ بَاشَدِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
صَلَّوْا نَلَمَ عَلَى أَحْمَدٍ لَوْ كُنْتُ كَمَا يَمُوتُ الْمَاءُ بِمَجْمُوعِ
النَّارِ تَرْجَمَ بِنِجَابِرٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةٌ بَرْنٍ نَهْرًا وَبَارِدٍ وَدُرٍّ
وَكَمَ كُنْدِ كَنَانِ نَهْرًا وَبَارِدٍ كَمَ كُنْدِ آبِ نَهْرٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ صَلَّى عَلَى كُلِّ جُمُعَةٍ أَرْبَعِينَ مَرَّةً حَجَّ اللَّهُ يَوْمَ

عَنْهُ ذُنُوبَ اَرْبَعِينَ سَنَةً رَحِمَهُ بِنِجَابٍ كَفَتْ عَلَيْهِ
هر که درود فرستد برین هر جمیع جمل بارش حل و علی کنان حل
او بیامزد و پاک گرداند و حضرت قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
دَعَا بِالْاَمْنَةِ وَبَيْنَ اللّٰهِ حِجَابٌ حَتّٰى يَصِلَ
عَلَيْهِ وَاِذَا فَعَلَ كَذَلِكَ اِنْخَرَقَ ذَلِكَ الْحِجَابُ
وَدَخَلَ الدَّعَاءُ فَاِذَا الْمَلِكُ فَعَلَ ذَلِكَ رَجَعَ
الدَّعَاءُ رَحِمَهُ بِنِجَابٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيْتُ بِهِ دُعَاؤُكُمْ
وَمِنْ خَدَائِعِ تَعَالٰى بِرَدِّهِ هَتَّ نَا كَاهُ كَرْدِ دُرُودِ فرستد برین
پس روان من چون درود ظاهر ساده باشد پس آن حجاب پاره شود
و دُعَا بَارَز كَرْدِ دُرُودِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّاهُ
عَلَيْ سَمَاءٍ اَوْ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً قَضَى اللّٰهُ
لَهُ مِائَةً حَاجَةً سَبْعِينَ مِنْهَا فِي الْاٰخِرَةِ وَ
ثَلَاثِينَ فِي الْاَوَّلِ رَحِمَهُ بِنِجَابٍ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَر كِه
نَبِيْتُ

و دُعَا دُرُودِ خَلِيقِ وَاَكْر
و حَقِيقَتِ كَفَتْ

یکبار یا هر روز صد بار در روز فرستند خدای تعالی صد حاجت او
 برآورده گرداند و فقدا حاجت از حاجت ها را نذر و سبب
 از حاجت های دنیا **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى**
عَلَى صَلَوةٍ صَلَوةٍ اللَّهُ وَمَا يَكُنْ عَلَيْهِ عَشْرَةَ
صَلَاةٍ تَرَاهُ بِنَجَابَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هر که یکبار در روز و در میان
 خدا تعالی و فرشتگان او ده بار در روز و بروی فرستند یا
 در میان فضیلت بیان **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ**
وآلِهِ وَسَلَّمَ **إِيمَانٌ مَعْرُوفٌ بِالْقَلْبِ وَافْرَاقٌ بِاللِّسَانِ وَعَمَلٌ**
بِالْأَرْكَانِ هر چه بجا برفت علیه السلام ایمان شناختن خدا
 غرض دل بر او اقرار کردن بر زبان بکلم شریعت **قَالَ عَلَيْهِ**
وآلِهِ وَسَلَّمَ **إِيمَانٌ مَعْرُوفٌ بِالْقَلْبِ وَافْرَاقٌ بِاللِّسَانِ وَعَمَلٌ**
بِالْأَرْكَانِ هر چه بجا برفت علیه السلام ایمان شناختن خدا
 و کوشش او بر این کار است و آراش او شریعت و پیروی او

۱۴
 ۵۵

صلی

لم

هَدَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْإِيمَانُ لِمَنْ لَا أَمَانَتَ لَهُ
 ثُمَّ سَجَّابُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيَّتَ إِيْمَانٍ كَرَسَى الْكَذَرْدَنِ
 بَعْنِ الْكَذَرْدَنِ نَجْوَتِ نَمَزْنِيَّتَ هَدَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 لَا يُؤْمِنُ أَحَدٌ كَمْ أَحْتَجُّ لِنَفْسِي بِسَجَّابُ كَفَتْ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَوْسَى نِيَّاشِدِيكَ اَزْشَمَا تَادُوسْتِ نَدَارْدَمَرِ اِبْرَادُوسْتِ
 رَا حَيْكَامَكَ دُوسْتِ بِلَادُ دُوسْتِ خُودِ رَا هَدَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْإِيمَانُ سُرٌّ فِي صُدُورٍ وَفَوَاحِشُ فِي سَلَامٍ عَلَانِيَةٍ لِسَانٍ
 ثُمَّ سَجَّابُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِيْمَانٍ سُرِّيَّتِ رَحْمَةِ مَوْسَى وَحَدِّ الشَّكَا
 كَرْدَنِ اِبْرَزْزَابَانَ هَدَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا يَسْتَمُ الْإِيمَانُ
 إِلَّا بِقَبُولِ الْفَرَائِضِ وَفَقْدِ الْجُودِ الْفَرَائِضُ فَمَنْ
 نَقَضَ مِنْهُ فَرِضَتَهُ بَغَايُنِ جُودٍ عَوِيقَ وَمَنْ
 كَمَلَتْ لَهُ الْفَرَائِضُ وَحَبِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ بِسَجَّابُ كَفَتْ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ إِيْمَانُ تَامَ نَشُودُ مَرَّ قَبُولِ شَدْنِ فَرِضَتِهَا وَتَبَاهُ تَعْدُ

لا يثبت الإيمان
 الا بالقبول

مگر بکنش در فرضیه او نقصان کند بکنش غیر شدن عقوبت کرده
 شود هر که فرضیه او تمام کند بهشت را و او بجهنم برود
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَصْلُ الْإِيمَانِ لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ
 وَلَكِنْ لَهُ حَدٌّ فَإِنْ نَقَصَ لَفِي حَدِّهِ نَقَصَ وَإِنْ
 زَادَ فِي حَدِّهِ زَادَ وَأَصْلُهُ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَحَدُّهُ الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ
 وَالزَّكَاةُ وَالْحَجُّ وَالْغُلُوبَةُ مَنْ زَادَ
 فِي أَحْسَانِهِ زَادَتْ حَسَنَاتُهُ مَنْ نَقَصَ مِنْهُ
 نَقَصَ قَوْلُهُ بِرَحْمَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَصْلُ إِيْمَانٍ زَادَتْ وَ
 نَقَصَتْ وَكَرَزَادَتْ شُود در حد و از زیادت شود و اصل ایمان افزین کلمه
 و حد او نماز و روزه و زکوة و حج و غلبه است پس هر که زیادت
 کند در این حد زیادت کند نیکیها او هر که نقصان کند از این حد نقصان شود

نقصان
 و لیکن مرا ایمان را حد
 اگر نقصان شود در حد او
 نقصان شود

ثواب و شهد قال عليه السلام من قال الايمان
 ين يدي وينقص ومات على حاله حشره الله
 الله من قاتل ملكوت بابين عيسى الله ايس
 من رجب الله فلا ميتا شفا عبي زعم بنابر
 كفت عليه السلام هر كه بگوید كه ايمان زيادت و نقصان شود و هر
 كفتار و هر چو آن از كور و خير و بيان بشيم او نبسته شود اين نوبه
 از رحمت خدا تعالی و شفاعت من بايد شهد قال عليه السلام
 الايمان قيد القتل ومن غرر رجل عن دمه
 فقتل انا بري من القاتل وان كان المقتول كافرا
 ترجمه بنابر كفت عليه السلام ايمان بنده خون است هر كه بفرید نژد
 از خون ايمان كشد مرا و را من امان كشته بزارم اگر چه كشته شده كافر
 شهد قال عليه السلام خلق الله الايمان وحفه
 بالحيار و الفناء و خلق الله الكفر وحفه بالبخيل

عبد ديم

مفسر

۵۷
 ۱۳۴
 پیغمبر گفت علیه السلام خدا تعالی ایمان را بیا فرید و کرد گرفت
 او را بجا فردی و شرم و کفر را بیا فرید و کرد گرفت از راه نخل و
 برگ دراری حد قال علیه السلام دخل أهل الجنة
 في الجنة وأهل النار في النار فأمر الله تعالى
 أن يخرج من النار من كان في قلبه
 من قال ذكره من المؤمنين محمد بن عابد گفت علیه السلام چون
 اهل بهشت بروند و اهل دوزخ در دوزخ روند پس بفرماید
 خدا تعالی بیرون آید از کنار نار هر که مقدار ذره ایمان در دل
 باشد باب ششم در فضیلت بیان وضو قال علیه السلام
 من توضأ للصلاة فاحسن الوضوء كان
 يخرج من الخطيئة كيوم ولدته أمه
 پیغمبر گفت علیه السلام هر که وضو سازد از برای نماز او تکوین وضو
 میکند و اشیاء بجا آرد از گناهان همچنان بیرون آید گویی از روز

شَدِيدٌ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ
 فَصَلَّى فَأَحْسَنَ وَضُوءَهُ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ
 فَصَلَّى كَقَرْنَيْهِمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ صَلَاةِ الْآخِرَةِ
 أَلْتَقَى بِصَلَاتِهِمَا تَرْجَمَ سَجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً وَضُوءًا
 بَرَاءً نَازِلًا بِسَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا
 نَازِلًا كَفَتْ كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا كُنْزًا
 شَدِيدٌ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ نَامَ عَلَى وَضُوءِهِ
 أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ فِي اللَّيْلِ فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ شَهِيدٌ
 تَرْجَمَ سَجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً وَضُوءًا بِسَبْعِينَ نِيْلًا
 در آن شب او نزدیک خدا تعالی شهید باشد شَدِيدٌ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنْ نَامَ عَلَى وَضُوءِهِ وَأَدْرَكَهُ الْمَوْتُ فِي
 اللَّيْلِ فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ شَهِيدٌ تَرْجَمَ سَجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هَرَكَةً وَضُوءًا بِسَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا سَبْعِينَ نِيْلًا

شاید باشد **حد** قال علیه السلام النائم الطاهر
كالصائم **والفائمه** **ترم** نجابر گفت علیه السلام هر که شب پاک
نخسپ یعنی با وضو همچنان باشد که روز بروزه بوده باشد و شب
بقیام **حد** قال علیه السلام من توضأ على الطهر
كتب الله له عشر حسنات **ترم** نجابر گفت علیه السلام
هر که با وضو باشد و وضو یکر بار و بفرماید خدای عزوجل تا
بویسد از بهر او ده نیکی **حد** قال علیه السلام لا صلوة
لن لا وضوء لمن لا يذكر اسم الله تعالى عليه
ترم نجابر گفت علیه السلام هر کسی که وضو نیست و وضو
نیست هر کسی در آغاز وضو بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله العظیم
و الحمد لله علی دین الاسلام ننویسد **حد** قال علیه السلام
الطهور شرط الايمان **ترم** نجابر گفت علیه السلام با
قیمه یان **حد** قال علیه السلام و طيفة الوضوء

۵۸

ولا وضوء

مَرَّةً ثُمَّ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ كَانَ لَهُ كِفْلَانِ مِنَ الْأَجْرِ
وَمَنْ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا فَهُوَ وَضُوءِيٌّ وَوَضُوءُ الْأَنْبِيَاءِ
مِنْ قَبْلِي رَحِمَ بِنِجَابِ كَفْتُ وَطَيْفَ شَنْنِ دَرِ وَضُوءِ كِبَارِ سِتِّ وَهَرِ
وَوَارِثُ بُویدِ رِوَاوِ وِیَهِرِ اِزْ نَزْدِ وِیَهِرِ کِهْ سَهْ بَارِ ثُبُودِ اَنْ وَضُوءِ
نَسْتِ وَوَضُوءِ بِنِجَابِ اِیْرَانِ کِهْ مِشِ اِزْ سِنِ بُو دِزْدَهْ قَالِ عَلَیْهِ السَّلَامُ
لَا یَقْبَلُ اللّٰهُ صَلَوةً اَحَدٍ کَمَا اِذَا اَحَدٌ حَتّٰی
یَتَوَضَّأَ رَحِمَ بِنِجَابِ کَفْتُ عَلَیْهِ السَّلَامُ قَبُولِ تَنْدِ خُدا تَعَالٰی نَازِ
اِزْ شَاهُ جُنِ حُدُثِ رَسَدِ وَضُوءِ نَازِ دِهْ قَالِ عَلَیْهِ السَّلَامُ
الْوَضُوءُ لِنُورٍ عَلٰی اَنْ رَحِمَ بِنِجَابِ کَفْتُ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَضُوءِ
بِرِ وَضُوءِ بَرِ نَوْرِ بَابِ مَقَمِ دَرِ مَسَاكِ وَفَضِیْلِ قَالِ عَلَیْهِ السَّلَامُ
الصَّلَوةُ بِالْخُلَیْلِ وَالسَّوَاكِ اَفْضَلُ مِنْ سَبْعِیْنَ
صَلَوةٍ مِنْ غَیْرِ الْخُلَیْلِ وَالسَّوَاكِ رَحِمَ بِنِجَابِ کَفْتُ عَلَیْهِ السَّلَامُ
بِنَازِ بَا خُلَیْلِ وَبَا سَوَاكِ فَاضْلَتُ اَزْ نِقَادِ رِکْعَتِ بِي خُلَیْلِ وَبِي سَوَاكِ

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَسُوا كَوَافِرَ السَّوَاكِ مَطْمَئِنَّا لَهُمْ
 وَمِنْ خِصَائِ الرَّبِّ رَحْمَةً بِمَا كُنْتُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَوَاكِ لَيْدِكُمْ
 سَوَاكِ كَرْدَن بَاكِي دِهْنِ اسْتِ وَخَشَوْدِي خُداوند رحمان است
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رُكْعَانِي بِالسَّوَاكِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ
 رُكْعَةً بَغْيِ سَوَاكِ رَحْمَةً بِمَا كُنْتُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُرُكْتِ نَارِ
 سَوَاكِ فَاضْلُهُ وَبَهْرُهُ زَبَرِ الزَّهْقِ دُرُكْتِ نَارِ سَوَاكِ قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ سَبْعَةُ مِنْ سَنَنِ الْمُرْسَلِينَ الْحِلْمُ وَالْحَيَاءُ
 وَالْحُجَامَةُ وَالسَّوَاكُ وَالتَّعَطُّوْهُ وَكَثْرَةُ الْأَذْوَابِ
 بِمَا كُنْتُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَيْءٌ مِنْ زِينَتِ بَغْيِ اسْتِ وَبَارِي وَشَمِ
 وَحُجَابَتِ وَسَوَاكِ وَبُيُوتِ خُوشِ وَزِينَتِ بَارِي قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 ثَلَاثَةُ أَشْيَاءٍ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ يَوْمَ الْجُمُعَةِ الْإِسْلَامُ
 الْغُسْلُ وَالسَّوَاكُ وَمَسَّ الطَّيِّبِ رَحْمَةً بِمَا كُنْتُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الْمَسْجِدِ وَحَيْثُ رُفِعَ جَمْعُهُ غَسَلَ كَرْدَنِ سَوَاكِ وَبُيُوتِ خُوشِ

للفق
 ٥٨

الغسل

خوشبوی

فَطَيَّبُوهُهَا ^{بدل} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفَوَ أَهْلَكُمْ طَرَفٌ رَبَّكُمْ فَطَيَّبُوا ^{بدل}
 يَا سَوَاكَ بِمِغَابِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِشَاهِدِهَا لَمْ يَكُنْ مِنْ رِجَالِهَا
 بَلْ كُنْ مِنْ رِجَالِهَا ^{بدل} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَحِمَهُ اللَّهُ
 عَلَى الْمُتَخَلِّلِينَ مِنْ أُمَّتِي فِي الْوُضُوءِ وَالطَّعَامِ ^{بدل} بِمِغَابِرَتِ
 أَفْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَحِمَتْ خُدَاتِهَا لَمْ يَكُنْ مِنْ رِجَالِهَا
 وَضُوءِ وَطَعَامِ ^{بدل} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَطَيَّبُوا أَفَوَ أَهْلَكُمْ
 يَا سَوَاكَ فَإِنَّهَا طَرَفُ الْقُرْآنِ ^{بدل} بِمِغَابِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بَلْ كُنْ مِنْ رِجَالِهَا ^{بدل} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا تَخْلُوا بِالْأَمْسِ وَالرَّيْثَانِ وَالْقَصِيفِ
 فَإِنَّهُ يُؤْتِيهِ الْأَكَلُ ^{بدل} بِمِغَابِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خُدَاتِهَا
 بِمِغَابِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِشَاهِدِهَا لَمْ يَكُنْ مِنْ رِجَالِهَا
 عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ بِالسَّوَاكِ أَفْضَلُ مِنْ خَمْسِينَ
 وَسَبْعِينَ صَلَاةً بِغَيْرِ السَّوَاكِ ^{بدل} بِمِغَابِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

نماز بر سواک فاضلتر از هفتاد و پنج نماز بر سواک است. **حَدَّثَنَا** قَالَ **ه** ۶
 مَا زَالَ جَبْرِئِيلُ صَلَوَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ يُؤَيِّرُ صَاحِبِي بِالسَّوَالِ
 حَتَّى اخْتَشَيْتُ أَنْ أَرُدُّوْنَ أَسْتَأْذِنَ رَحِمَهُ بِمَا كُنْتُ عَلَيْهِ أَجَاهُ إِبْرَاهِيمَ
 همیشه مرا و صحبت میکرد و سواک کردن ترسیدم که دندان ببردند باب
 هشتم در فضیلت بایک نماز **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ**
أَذَّنَ سَبْعَ سِنِينَ مُحْتَسِبًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنْ النَّارِ
 هفتاد و پنج بار کفایت نماید هر که هفتاد و پنج سال بایک نماز گوید
 فرموده از خدا تعالی طلبد نویسانند خدا تعالی مرا و ازادی از اس
حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَذَّنَ مَرَّةً وَجَبَتْ لَهُ
الْجَنَّةُ وَمَنْ أَذَّنَ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ إِيمَانًا وَاحِدًا **حَسَابًا**
 غفر الله له ما تقدم من ذنبه **رَحِمَهُ بِمَا كُنْتُ عَلَيْهِ**
 هر که بایک نماز گوید بهشت مرا و واجب کرد و هر که گوید از برای پنج
 بی یک مرتبه و فرموده آن خدا تعالی طلبد و گناه پیشین میرا بیاورد و حد

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ثَلَاثَةٌ قَوْمٌ يَعِصِمُهُمُ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ الشَّهِيدُ وَالْمُؤَدِّيُّنَ وَالْمُتَوَكِّلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ
أَوَّلُ لَيْلَةٍ الْجُمُعَةِ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَمَهُ كَرَاهَ أَنْ يَكُونَ
نَكَاهَ دَارِ الدُّنْيَا زَارِ عَذَابِ بَرِي كِي شَهِيدِ دَوْمِ مَوْفِدِ وَسَيَوْمِ كَمِ رَوْزِ
يَا شَبَّ مَعِ بَرِ دَعْدِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ

بِمَا فِي بَطْنِ التَّائِبِ وَالْقِيَامَةِ فِي الصَّفِّ الْأَوَّلِ

لَمْ يَكُنْ يَحْدُثُ إِلَّا أَنْ يَسْتَمِعُوا عَلَيْهِ لَا يَسْتَمِعُونَ
وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي لَهْفِ السَّافِرِ وَالْعَمْرُوسِ وَالْجَاهِلِينَ

لَا اسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَقْمَةِ وَالصُّلْحِ
لَا تَوَلَّوْا وَلَوْ كَانَ حَبْرًا تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ
بِرْهَانِ كَرَاهَ تَرْجَمُهُ بَنُجَابِرُ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَاهَ

بعد از پنج شتاب است هر آنکه قصد کند اگر چه آهسته باید رفتن
 چنانچه قال علیه السلام اِذَا كَانَ عِنْدَ الْآذَانِ
 فَتَحْتَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَاسْتَجِيبَ الدُّعَاءُ وَ
 وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْإِقَامَةِ كَمَا يُرَدُّ دَعْوَتُهُ
 نغمه میخامبر گفت علیه السلام چون نزدیک بابی نماز باشد درگاه
 آسمان گشوده و دعای مستجاب گردد و چون نزدیک آفتاب
 شود مهبج دعای رزق شود و من قال علیه السلام
 مَنْ يَقُولُ عِنْدَ اسْتِمَاعِ الْآذَانِ مَرْحَبًا
 بِالْقَائِلِينَ ^{عَدَلًا} وَمَرْحَبًا بِالصَّلَاةِ أَهْلًا كَتَبَ اللَّهُ
 لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمُحِيَّ عَنْهُ أَلْفُ
 أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ فِي
 الْجَنَّةِ ^{نغمه} میخامبر گفت علیه السلام هر که بوقت شنیدن
 با سهواً بگوید مرحبا بالقائلین عدلاً و مرحبا بالصلاة أهلاً

و موجب میوزن چنانکه میوزن میگوید بگوید بوقت مردن کلمه هات
 بر زبان او گران گردانیده شود و هر که اقامت بشنود و بخانه
 میوزن میگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید
 او باز داشته شود از سجده کردن حدیث قال علیه السلام
 ثَلَاثَةٌ قَوْمٌ مَحْتِ ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ
 إِمَامٌ عَادِلٌ وَمُؤَدِّي حَافِظٌ وَقَارِيءٌ
 الْقُرْآنِ يَفْقَهُ كُلَّ يَوْمٍ مِائَةِ آيَةٍ أَوْ مِائَةٍ
 ترجمه میگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید
 بر عواری که هیچ سایه نباشد مگر سایه عرش گوی پاوشاه عادل دیگر میوزن
 که وقت را بخاطر روز سیوم خواننده قرآن هر که روز صد آیه یاد داشته
 آیه بخواند از قرآن باب در کتب فضیلت قال علیه السلام
 صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ عَلَى صَلَاةِ أَحَدٍ كَخَمْسَةِ عَشْرُونَ
 حَذْوَدَ رَجَبٍ بِمِائَةِ نَفْسٍ عَلَى السَّلَامِ نَزَلَ بِهَا فَضِيلَتُهُ

تنها بر پشت پنج خدو رشت قال عليه السلام صلوة النوح
 في الجماعة تذكرك على صلوة وحده مائة
 وعشرون صلوة ترجمه پنجم گفت عليه السلام نماز و سجده
 زیادت است بر نماز آنها اول بعد و دست نماز رشت قال
 عليه السلام من صلى صلاة الصبح بالجماعة
 ثم جلس ويذكر الله حتى اطلع الشمس
 كان له سائر من النار ترجمه پنجم گفت عليه السلام هر که بگوید
 نماز یا مدا و سجده پس بجای نشیند و بگوید خداوند تعالی من خوار باشم تا آفتاب
 برآید مرا و او پرده باشد از آن آتش و وزخ حدیث قال عليه السلام
 من اذبرك الجماعة أربعين يوما كتب الله له
 برائة من النار و براءة من النفاق ترجمه پنجم گفت
 عليه السلام هر که چهل روز سجده در بگوید بنویساند خداوند تعالی مرا و او را بر
 آتش و وزخ و برائی از نفاق حدیث قال عليه السلام من

عشر سنات و بی غنه ۴۰

شَهْرَ الْجَمَاعَةِ كَتَبَ اللَّهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ ذَاهِبًا
وَرَجْعًا عَشْرَ سَنِيَّاتٍ وَرَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ

ترجمه بنیگفت علیه السلام که بجماعت حاضر شود و بنویساند خدا تعالی مرا

بهر کامی رستن و آمدن ده نیکی و پاک کرد و اندازد و ده بدی و برآرد

مرا و درجه صریف قال عَلَيْهِ السَّلَامُ سَأَلْتُ جِبْرِيلَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا لِي وَلَا أُمَتِّي فِي الْجَمَاعَةِ قَالَ

يَا مُحَمَّدُ إِذَا كَانَ اثْنَيْنِ يُصَلِّيَانِ فِي الْجَمَاعَةِ

كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى لِكُلِّ وَاحِدٍ بِكُلِّ رَكْعَةٍ مِائَةَ رَكْعَةٍ

صَلَاةٍ وَإِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى

لِكُلِّ وَاحِدٍ بِكُلِّ رَكْعَةٍ ثَلَاثَ مِائَةِ رَكْعَةٍ

وَالْجَدِيثُ بِطَوْلِهِ ترجمه بنیگفت علیه السلام پرسیدم

داصیبت مرا و است مراد نماز جماعت گذاردن گفت یا محمد بنویس

صد بنیگفتی مرا بنابر هر رکعت نماز یکصد رکعت و چون سه باشند بنویس

سید رکعت نماز حدیث مطهرت بیچین حساب کیجیے
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّمَا رَجُلٍ صَلَّى الصَّلَاةَ بِالْجَمَاعَةِ
 كَانَ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبُرْقِ الْأَمَّامِ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ
 ہر کلام مردی کہ نماز جماعت بکند از دیکند زدی بر بل صراط چون برق رشتند
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا صَلَاةَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ إِلَّا
 فِي الْمَسْجِدِ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ مَا زَيْتُ مَسْجِدًا مَدَامَ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَارِكُ الْجَمَاعَةِ مَلْعُونٌ فِي النَّوْ
 وَالْأَجْبَلِ وَالزُّبُورِ وَالْقُرْآنِ وَتَارِكُ
 الْجَمَاعَةِ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ تَلْعَنُهُ
 رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ تَارِكُ جَمَاعَةٍ لَعْنَتْ كَرْدَمَ شَدَمَتْ دَرْتِ
 وَدِ الْخَبْلِ وَدِرْ زُبُورِ وَدِرْ نَسْفَانِ وَتَارِكُ جَمَاعَةٍ چوں برود بر روی زمین
 زمین ویرا لعنت کند بآب ہم در فضیلت روز جمعہ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيِّدُ الْيَوْمِ الْجُمُعَةِ
 ہفت

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّمَا رَجُلٍ صَلَّى الصَّلَاةَ بِالْجَمَاعَةِ كَانَ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبُرْقِ الْأَمَّامِ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ
 ہر کلام مردی کہ نماز جماعت بکند از دیکند زدی بر بل صراط چون برق رشتند
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا صَلَاةَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ مَا زَيْتُ مَسْجِدًا مَدَامَ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَارِكُ الْجَمَاعَةِ مَلْعُونٌ فِي النَّوْ وَالْأَجْبَلِ وَالزُّبُورِ وَالْقُرْآنِ وَتَارِكُ الْجَمَاعَةِ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ تَلْعَنُهُ
 رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ تَارِكُ جَمَاعَةٍ لَعْنَتْ كَرْدَمَ شَدَمَتْ دَرْتِ وَدِ الْخَبْلِ وَدِرْ زُبُورِ وَدِرْ نَسْفَانِ وَتَارِكُ جَمَاعَةٍ چوں برود بر روی زمین
 زمین ویرا لعنت کند بآب ہم در فضیلت روز جمعہ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيِّدُ الْيَوْمِ الْجُمُعَةِ
 ہفت

۴۳۰
 در جمعه بگرفت علیه السلام مهتر و بهترین روزهای روز جمعه است ^{در شب}
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ كَفَّرَتْ
 عَنْ ذُنُوبِهِ وَخَطَايَاهُ ^{رحم} بغير گرفت علیه السلام هر که غسل
 کند روز جمعه کفارت کند آن و خطای او باشد ^{در شب} قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لَيْلَتَانِ ^{رحم} بغير گرفت علیه السلام
 در روز جمعه را دو شب است ^{در شب} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ
 لَّلَّيْلَتَيْنِ الْجُمُعَةِ وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ أَرْبَعَةَ وَعِشْرُونَ
 سَاعَةً يَعْتَقُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كُلِّ سَاعَةٍ سِتِّينَ
 مِائَةً أَلْفَ عَاصٍ مِنَ النَّاسِ ^{رحم} بغير گرفت علیه السلام
 بدستی که شب جمعه در روز جمعه است چهار ساعه است از او کردانه
 خدا تعالی در هر ساعه شصت هزار عاصی از آتش دوری ^{در شب} قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ
 بَعِيرٌ عَذْرٌ فَلْيَتَصَدَّقْ بِدَيْنَارَيْنِ فَإِنَّ لَهُ بِحَبْدِ

[illegible]

صد یا میرت اشارت بدستی لغو کرده باشد آن کس لغوی بهوده کرده
 هر که لغو کند او را ثواب جمع باشد **ص** **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ غُسلُ**
يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَوْ كَأَنَّ يَدَيَّ نِازِحَتَيْنِ كَفْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 كنند در روز جمعه اگر چه قدم آب بر یک دینار زر باشد **ص**
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ غُسلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ
مُسْلِمٍ هر چه بگرفت علیه السلام غسل جمعه واجب بر هر یکی که
 از مسلم بالغ شده باشد **ص** **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَدَامَ**
الْجُمُعَةَ فَلَهُ أَحَبُّ مَا لَكَ شَهِيدٌ هر چه بگرفت علیه السلام
 هر که یابد جمعه را او را فرد صد شهید باشد باب یازدهم در فضیلت
 رفتن **سجده** **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا رَأَيْتُمُ**
الرَّجُلَ يَلْزِمُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ
 هر چه بگرفت علیه السلام چون ثما به بیند مردی را ایم در مسجد و میباید
 بوجوه مسجد برود پس گو اهی دهنید شما بالایمان او **ص** **قَالَ**

المسجد

عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيُّ كُلِّ نَفْسٍ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَدَّ
خَانَهُ نَفِيَّاتٍ حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَكَلَّمَ
بِكَلَامِ اللَّهِ نَبِيًّا فِي الْمَسْجِدِ حَبِطَ اللَّهُ تَعَالَى عَمَلَهُ
أَنْ يُعَايِنَ سَنَدِي رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً مِنْ
أَرْضِ نِيَاكُمُ يَدِ خَدَاتَعَالَى أَهْلَ سَالِ عِبَادَتِ أَوْ حَبِطَ كَرْدَانَهُ يَعْنِي نَاخِرُ كَرْدَانَهُ
حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَسْتَلُوتُ
مِنْ نَبِيٍّ فَمِنْ الْمُتَعَابِينَ فِي الْمَسْجِدِ بِكَلَامِ اللّٰهِ رَحِمَهُ
بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَكَلَّمَ كَلَامَ اللَّهِ نَبِيًّا كَلَّمَ كِي دِهْنِ عَمِيَّتِ
كَتَنَدَانِ دَرِ سَجْدَتَانِ جَهْدَهُ حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ تَعَالَى بَنَى اللَّهُ لِكُلِّ ذِرَاعٍ مِنَ الْمَسْجِدِ
مَسْجِدًا لِرَأْفَتِهِ رَحِمَهُ بَعَثْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً مِنْ نِيَاكُمُ يَدِ خَدَاتَعَالَى
أَهْلَ سَالِ عِبَادَتِ أَوْ حَبِطَ كَرْدَانَهُ يَعْنِي نَاخِرُ كَرْدَانَهُ
حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَكَلَّمَ كَلَامَ اللَّهِ نَبِيًّا كَلَّمَ كِي دِهْنِ عَمِيَّتِ
كَتَنَدَانِ دَرِ سَجْدَتَانِ جَهْدَهُ حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ تَعَالَى بَنَى اللَّهُ لِكُلِّ ذِرَاعٍ مِنَ الْمَسْجِدِ

مسوقی رحم فرمود علیه السلام بهترین جایگاه مسجد و بهترین
 مقام بازار است **ع** قال علیه السلام اِذَا دَخَلَ
 أَحَدُكُمْ فِي الْمَسْجِدِ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ
 رَكْعَتَيْنِ **ع** پیغمبر گفت علیه السلام چون در آید یکی از شما در مسجد
 پیش نشیند مادام که بگذارد دو رکعت نماز **ع** قال علیه
 السلام اِنَّ الْمَسْجِدَ تَرَفَّعَ إِلَى السَّمَاءِ سَالِكِيَا مِنْ أَهْلِ السَّمَاءِ
 بِكَلَامِ الدُّنْيَا سَبَقَتْهُ الْمَلَائِكَةُ فَقَالُوا اِرْجِعِي
 بَعْثُنِي إِلَى هَذَا **ع** پیغمبر گفت علیه السلام بدرستی
 که برود مسجد سوی آسمان بگردد آن گویا که در مسجد سخن دنیا گوید
 و شکان پیش آید و بگویند که باز گرد که فرسوده شده ایم هلاک
 کردن ایشان **ع** قال علیه السلام مَنْ أَسْرَجَ سِرَاجًا
 فِي الْمَسْجِدِ لِيَسْتَغْفِرَ لَهُ الْمَلَائِكَةُ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ مَا دَامَ
 صَوْتُهُ **ع** پیغمبر گفت علیه السلام بدرستی که اگر چراغی در مسجد بگذارد

آموزش خواهند و شکان ما دام که در مسجد و شنائی آن چراغ بود
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ لَبَّطَ حَصِيرًا فِي الْمَسْجِدِ
 اسْتَغْفَرَ لَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مَلَكًا حَتَّى يَنْقُطَعَ ذَلِكَ
 الْحَصِيرُ ترجمه بنیامیر گفت علیه السلام بویا که بستر و نقاد هر روز
 مرا و را آموزش خواهند تا انگاه که آن بویا که بستر و نقاد هر روز
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَخْرَجَ قَدْرًا مِنَ الْمَسْجِدِ
 أَخْرَجَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ مِنْ كَعْظِهِ قَوْلًا مِنْ نَفْسِهِ
 ترجمه بنیامیر گفت علیه السلام هر که بیرون آورد بدی از مسجد بیرون
 آورد خدا تعالی مرا و را از برترین گناهان او که نفس او است
 بَاب دَهْدَه مِ دَهْمِ دَر فَضْلَتِ سَنَاءِ رَجُلٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْعَمَائِمُ يَتَجَانُّ الْعَرَبُ رَجُلًا فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَنَاءً
 اهل ترجمه تا جهای عرب است قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ
 مَعَ الْعَامَّةِ عَشْرَةٌ أَلْفِ حَسَنَةٍ رَجُلًا فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 نماز

۴۶ شمار کند اردن با ستارده هزار یکی بود **حدیث** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنْ بَنَى مَسْجِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَنَاهُ اللَّهُ لَهُ
 أَلْفَ قَصْرِ فِي الْجَنَّةِ عَذْنٍ مِنْ زُرُجٍ خَضِرٍ
 كَثُرَ فِيهَا مِنْ ياقوتِ حُمْرٍ فِي كُلِّ قَصْرِ أَلْفٌ
 دَارٍ وَفِي كُلِّ دَارٍ أَلْفُ بَيْتٍ وَفِي كُلِّ بَيْتٍ
 أَلْفُ سَرِيرٍ وَعَلَى كُلِّ سَرِيرٍ زَوْجَةٌ مِنْ
 حُورٍ الْعَيْنِ لِكُلِّ زَوْجَةٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَضِعَةٌ
 يُعْطَى لِلَّهِ هَذَا الْمِنْ بَنَى مَسْجِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
حدیث قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
 عَلَى أَصْحَابِ الْعِمَامَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ^{عَلَيْهِمُ السَّلَامُ} زِيَادَةُ ثَمَنِي مِائَةٍ
 رَحْمَتٍ كَذَلِكَ كَانَ أَوَّلَ مَرَّةٍ خُذِيَ خَدَّيْهِ رَأْسُ رُوحٍ
 جَمْعًا نَارِ بَدْوٍ **حدیث** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَلْفُ وَفِي
 بَيْنَ أَوْبَيْنِ الْمُشْرِكِينَ عَدَا أَلْفَ لَنْسٍ

در پیغمبر گفت علیه السلام فرقت میان من و این شیطان ^{کلمه}
 شد ^۱ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلَّيْتُ الْمَلَائِكَةَ عَلَى
 أَصْحَابِ الْعِمَامَةِ ^۲ پیغمبر گفت آن مردش خاندان من
 بر دستار ایشان ^۳ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْعِمَامَةُ
 بِلَا شَمْلَةٍ ^۴ فَوَفِي عِمَامَةِ الشَّيْطَانِ ^۵ پیغمبر گفت علیه
 السلام در ستازی که بی شمله بود آن دستار شیطان است ^۶ قَالَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ رَكْعَتَانِ مَعَ الْعِمَامَةِ خَيْرٌ مِنْ سَبْعِينَ رَكْعَةً
 بِغَيْرِ الْعِمَامَةِ ^۷ پیغمبر گفت علیه السلام دو رکعت با دستار
 بهتر از هفتاد رکعت نماز بی دستار ^۸ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 خَيْرُ الْعَامَةِ سَيِّمَاءُ الْمَلَائِكَةِ وَأَرْخُهَا
 خَلْفَ ظَهْرِكُمْ ^۹ که در پی پیغمبر گفت علیه السلام دستار را
 گونه فرستگان است بیاورد بر دوش و دستار پس شپکاه خوش
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا جَاوَزَ عِمَامَةَ رَسُولِ اللَّهِ
 انی

۱۲۴
۶۷
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱
۶۱۲
۶۱۳
۶۱۴
۶۱۵
۶۱۶
۶۱۷
۶۱۸
۶۱۹
۶۲۰
۶۲۱
۶۲۲
۶۲۳
۶۲۴
۶۲۵
۶۲۶
۶۲۷
۶۲۸
۶۲۹
۶۳۰
۶۳۱
۶۳۲
۶۳۳
۶۳۴

لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ فَرْحَةٌ عِنْدَ الْإِفْطَارِ
وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ الْجِبَارِ زَمَنِهِ فَرَسُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
روزه دار را دو شاد بخت یکی نزدیک افطار و دوم دیدار
صَدِّيقِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَخْلُوفٌ مَن قَدِ الصَّائِمِ
أَطِيبَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مَن رُجِحَ الْمِسْكُ الْأَذْفَرُ
زَمَنِهِ سَمِعْتُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بُوِي هَمِنْ رُوزِهِ دَارِ خُشْبُوِي بِرِ
از بُوِي بِرِ شَرِّكَ عَفْوَانِ زَدِ بِرِضَةِ الْعَالِي صَدِّيقِ قَالَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ
الصَّوْمُ جَنَّةٌ مِّنَ النَّارِ كَجَنَّةِ أَحَدِكُمْ مِّنَ الْقَبَالِ
مَا كَدَّ يُخْرِقُهُ زَمَنِهِ سَمِعْتُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رُوزِهِ سَبْرَتِ لَدَا
دُوزَخِ خِيَانَةِ سَبْرَتِ بَرِي از فَمَا بَرِي كَارِ زَارِ مَا دَامَ كِه بَارِهِ تَكْرَدَه
آن سَبْرَانِه بِرِ كُوفِي صَدِّيقِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّوْمُ
فِي الشَّيْءِ غَنِيمَتُهُ الْبَارِكَةُ زَمَنِهِ سَمِعْتُكَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ
روزه داشتن در رُزْنِ غَنِيمَتِ سَبْرَتِ صَدِّيقِ قَالَ كِه

۶۹
 ۴۰
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَامَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ غُفِرَ لَهُ
 لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَفِي تَوْبَةٍ فَإِنْ أَتَى الصَّيَّامَ
 الْفَرَمَضَانُ لَا يَكْتُمُ عَلَيْهِ إِلَى الْحَوْلِ لِأَخِيرِ
 مِنْ ذَنْبٍ فَإِنْ مَاتَ قَبْلَ رَمَضَانَ أَخْرَجَ
 جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ لَهُ ذَنْبٌ ^{بِغَيْرِ} ^{الْبَلَامِ} ^{نِعْمَةٍ}
 گفت هر که یکروزه از ماه رمضان دارد پیام از خداست که آن
 چنین از او اگر ماه رمضان تمام کند تا سال دیگر هیچ گناهی بر وی نیست
 اگر ببرد پیش از آنکه ماه رمضان دیگر بر ساله این بنده بیاید و فرما
 بر او هیچ گناهی نباشد ^و قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَوَافَرُ
 اللَّهُ تَعَالَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَتَكَلَّمَ ابْنُهَا
 مَنْ صَامَ رَمَضَانَ بِالْجَنَّةِ ^و نِعْمَ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 اگر خداوند تعالی در نوری هر آسمانها و زمینها را سخن گویند
 برایش نرفته و نهند هر روز در آن ماه رمضان را بهشت شد

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّائِمُ إِذَا افْطَرَ صَلَّيْتُ
 عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى الْفُجْرِ ^{رواه} رَجَبٍ مَغْفِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 چون افطار کند فرشتگان در او درازش خوانند تا نگاهدار
 شود ^{در حدیث} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِكُلِّ شَيْءٍ ذِكْرٌ وَ
 ذِكْرُ كَوْنِ الْجَسَدِ الصَّوْمُ رَجَبٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَجَرِ كَه
 زَكَاةٍ نَبِيٍّ وَرُزْهٍ دُشَنِ ^{در حدیث} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَوْمُ
 الصَّائِمِ عِبَادَةٌ وَنَفْسُهُ تَسْبِيحٌ وَكَلَامُهُ صَدَقَةٌ
 وَعَمَلُهُ مُضَاعَفٌ رَجَبٍ مَغْفِرَتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَرَابِ
 رُوزِهِ دَارِ عِبَادَتِ هَسْتِ وَدَمِ زَدَنِ او تَسْبِيحِ هَسْتِ وَكَلَامِ باو
 طَدَقِ هَسْتِ وَكَرْدَارِ او زَانُوبِ وَجَدَانِ ^{باب دوم در فضیلت روزه}
^{نماز و روزه و حدیث} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيٍّ لَا
 عَلَى خَمْسِ شَيْءٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
 أَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَصَوْمَ شَهْرِ

زکوة

مَضَانَ وَحَجَّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ

ترجمه بنجامر گفت علیه السلام بنیاد اسلام بر پنج چیز است اول کفایت
کلمه دوم برپایی شستن نماز و گذاردن و سیوم زکوة و ادا

چهارم روزه ماه رمضان و شستن پنج حج خانه کعبه کردن هر که توانا

باشد ۱۱۱ قال علیه السلام صَلُّوا صَلُّوا خَشَعُوا وَذَكُّوا

مَا لَكُمْ وَصُومُوا أَشْهَرَكُمْ وَحُجُّوا بَيْتَ رَبِّكُمْ

فَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا يَخِرُ حِسَابُ ۚ ترجمه بنجامر گفت علیه السلام

بلکه ایو بخوف نماز زکوة مال را بدینید و روزه ماه رمضان را

هر حج خانه کعبه کنید پس در روید و بشت بلا حساب ۱۱۱

قال علیه السلام الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ مَنْ

أَقَامَهَا فَقَدْ أَقَامَ الدِّينَ وَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ

هَدَمَ الدِّينَ ۚ ترجمه بنجامر گفت علیه السلام نماز ستون دین

پس هر که بگذارد و برپایی دارد دین خود را بپای داشته باشد و هر که

نماز را ترک دهد دین خود را خراب کرده باشد **عَنْ** قَالَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلُّوا الظُّلُمَ وَالْفَجْرَ **عَنْ** زِيَارَتِ
 زِيَارَتِ **عَنْ** سُبْحَانَكَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** نماز پیشین بگذارد
 سایه اصلی بگیرد باشد **عَنْ** قَالَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** صَلُّوا
 كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي **عَنْ** فرمود **عَلَيْهِ السَّلَامُ** نماز کنید
 چنانچه دیدید مرا نماز کند **عَنْ** قَالَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ**
 مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ عَامِلًا أَوْ مُتَعَمِّدًا أَفْهَدَ
 كَفَرْتُ **عَنْ** سُبْحَانَكَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** هر که نماز توکل کند عمدت
 که آن کافر است **عَنْ** قَالَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** الصَّلَاةُ
 لِلصَّلَاةِ كَقَارَةِ الذُّنُوبِ **عَنْ** سُبْحَانَكَ **عَلَيْهِ السَّلَامُ**
 از نمازی تا نمازی دیگر کفارت گناهان است **عَنْ** قَالَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ جَمَعَ بَيْنَ الصَّلَاةَيْنِ لَغِيْبٍ
 عَذَرَ يَفِي فِي النَّارِ حُتْبًا وَفِي الرِّوَايَةِ ثَمَانِيْنَ

حَقْبًا ترجمه پنجم گفت علیه السلام هر که جمع کند میان دو نماز
مبغضی آن بنده هشتاد سال آخرت را کویند باب نهم در فضیلت
نماز سنت های فرضیه ^{۴۷} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
صَلَّى اثْنَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرَكْعَتَيْنِ
بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ ترجمه پنجم گفت علیه السلام
هر که بگذارد دوازده رکعت نماز یعنی سنت موعده بنا کرده شود
مرو با خانه در بهشت چهار رکعت پیش از فريضة نماز نشین
پس دو رکعت بعد از شام و دو رکعت بعد از شام و دو رکعت
بعد از نماز خفتن و دو رکعت پیش از نماز باده ^{۴۸} قَالَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ حَرَّمَ اللَّهُ
لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ ترجمه پنجم گفت علیه السلام هر که چهار رکعت
از نماز نشین بگذارد خدا تعالی گوشت او را از آتش دوزخ حرام

در دو رکعت نماز در روز آخرت

بعد از رکعتین

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ فِي خَلَعٍ
 لَا يَرَاهُ أَحَدٌ إِلَّا اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ كَانَتْ تَرَاهُ
 مِنَ النَّارِ تَرَاهُ فَمَوَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةٌ بَلَدَارِدٍ وَرُكْعَتَانِ
 وَرُكْعَةٌ كَمَا بَوَّاهُ كَيْفِي نَبِيٍّ مَرْضَا تَعَالَى وَفَرَسْتَكَمَانِ بَشَنَدِ مَرَاوَرَا
 شَوَّادِ وَنَزْهِتِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا مِنْ عَبْدٍ صَلَّيَ
 فِي بَيْتٍ مُظْلَمَةٍ يَرْكُوعٌ وَسُجُودٍ تَامٍ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ
 الْجَنَّةُ بِإِحْسَابٍ وَلَا عَذَابٍ تَرْجِيهِ يَغْفِرُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هَرَكَةٌ بَلَدَارِدٍ وَرُكْعَتَانِ مَارُكَبٍ يَرْكُوعٌ وَسُجُودٌ تَامٌ
 مَرَاوَرَا وَاجِبٌ كَمَا دَانِدِ حِجَابٍ وَبَعْدَابٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنْ صَلَّيَ أَرْبَعَ رُكْعَاتٍ لَا يَرَاهُ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ
 فَقَدْ بَرِيَ مِنَ النِّفَاقِ وَالْكَفْرِ وَالشِّرْكِ وَالْعِصْيَانِ
 وَالضَّلَالَةِ تَرْجِيهِ يَغْفِرُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةٌ جَاهِرَةٌ تَرْكُوعٌ
 بِسُجُودٍ أَوْ زَاوَا دِمِيَانِ نَبِيٍّ بَدْرَسْتِي كَمَا أَنْ بَنَدِهِ اَزْ نِفَاقٍ وَشِرْكِ

و بدعت و ضلالت بندار شده باشد **حدیث** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ صَلَّى اَرْبَعًا قَبْلَ الْعَصْرِ كَتَبَ اللَّهُ بِرَّ اُمَّةٍ مِنَ النَّارِ
ترجمه نمیکرفت علیه السلام هر که چهار رکعت بگذارد پیش از نماز و یک
نبویساند خدا تعالی مرا و را بر آن از این دوزخ **حدیث** قَالَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ
قَبْلَ أَنْ يَكْلَمَ رَفَعَ فِي الْعِلِّيْنِ رَجَبٌ يَنْجِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
هر که دو رکعت نماز بعد از شام بگذارد پیش از آنکه سخن گوید برود
بر عین **حدیث** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى اَرْبَعًا
قَبْلَ الْعِشَاءِ قَبْلَ أَنْ يَكْلَمَ فَكَأَنَّمَا اَدْرَكَ لَيْلَتَهُ
فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ترجمه نمیکرفت علیه السلام هر که بگذارد چهار
رکعت پیش از نماز عشاء بخانسی که دریافت باشد شب قدر و مسجد الحرام
حدیث قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلَّى الضُّحَى اِنَّكَ عَشْرُونَ كَلِمَةً مَنْ
اِيْمَانًا وَ اِحْسَانًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ اَلْفَ مِائَتَيْنِ حَسَنَةٍ اِحْتِسَابًا

وَمَحَى عَنْهُ الْآفَ مِائَتَيْنِ سِتِّينَ وَرَفَعَ لَهُ مِائَةَ
دَرَجَةٍ وَأَبْنَى اللَّهُ تَعَالَى الْجَنَّةَ فِي الْجَنَّةِ عَفَّرَ اللَّهُ
ذُنُوبَهُ كُلَّهَا تَرْجَمَ بِغَمْرِ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً وَازْدَهَرَ كَعَتْ
نَمَازِ جَاشَتْ بَلَدُ رَدِ بِي هِمَّ شَدَّ وَتَوَابَ جَوِيدَ رِضَا تَعَالَى بِنُورِ
مَرَاوِدٍ وَنَهَارِ دُرِّ نَيْسَبَتٍ وَبَرَارِ نَدْرٍ وَرَاوِدِ رَجَبٍ وَنَبَاكَ نَدَا
بِرَاوِدِ رَحْمَةِ دَرِيشَتٍ وَبِمَنْزِلِ رِضَا تَعَالَى كُنَا ثَمَانٍ وَهَمَّةَ بَاشَتِ
دَرِيشَتِ زَكَاةَ صَدَقَاتٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الزَّكَاةُ
كُلُّهُ إِلَّا ثَمَانِي تَرْجَمَ بِغَمْرِ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً وَازْدَهَرَ كَعَتْ
مَالٌ هَذَا يَمَانُ أَوْ اِشْرَافُ زَنْفَاقٍ بَاكَ بَاشَدَ صَدَقَاتٍ قَالَ عَلَيْهِ
مَالٌ مَا هَلَكَ مَالٌ فِي بَرٍّ وَلَا بَحْرٍ إِلَّا يَمْنَعُ الزَّكَاةَ
تَرْجَمَ بِغَمْرِ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَلَاكُ ثَوْدِ مَالٍ تَوْدِ زَرِي وَشَلَى مَرَادَا
زَكَاةَ صَدَقَاتٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا مِمَّنْ
إِلَّا بِالزَّكَاةِ لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا زَكَاةَ لَهُ تَرْجَمَ

۴۳
۴۴
۴۵
نجم گفت علیه السلام بول نکند خدا بعالی ایمان کسی که زکوة
نهد و ایمان نیست کسی که دادن زکوة نیست مرا و احد
قال علیه السلام حَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ ترجمه
ای شما گنبد مالها را خود را بر زکوة دادن حدت قال علیه
لَا إِيْمَانَ لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا
زَكَاةَ لَهُ ترجمه فرمود علیه السلام ایمان نیست مگر کسی که نماز
نیزت و نماز نیست مگر کسی که زکوة نیست مرا و احد حدت
قال علیه السلام مَنْ وَجِبَتْ عَلَيْهِ الزَّكَاةُ
فَلَمْ يَرْفَعْ فَهُوَ مُلْعُونٌ فِي النَّارِ ترجمه نیکو
علیه السلام هر که زکوة بر وی واجب شود و نهد او ملعون باشد
و ملعون در دوزخ بود حدت قال علیه السلام مَنْ
مَنْعَ الزَّكَاةَ مَنَعَ اللَّهُ عَنْهُ حِفْظَ مَالِهِ ترجمه
فرمود علیه السلام هر که زکوة باز گیرد خدا بنگاهد از او

۶۰ مال از کبر و صفت قال علیه السلام لا خير في مال
 لا ينفعني يوم يغفر الله لي ذنوبي و ما لي زكوة
 نشود بابت بندگان و فضیلت صفت قال علیه السلام
 صدقة البر طفي مغضب الرب و صدقة
 العبادية جنة من النار ترجمه بجا گرفت علیه السلام
 صدقه مهران دادن هر يكه خست خداي تعالى او صدقه اشكارا
 دادن سپر است از دوزخ صفت قال علیه السلام صدقه
 بلا را باز دارد الصدقة رد البلاء و موات
 يا ايمان و امنك ايقن الروح ترجمه اي مي ميرد
 و ايمان باشد از جان كندن صفت قال علیه السلام من
 انتهى سائلا الى امرائه الملكة يوم القيمة
 ترجمه اي هر يك از پادشاهان را بانه نند و شهنشاهان را
 در روز قيامت صفت قال علیه السلام اذ

أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى بِعَبْدٍ خَيْرٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ لَهُ
 شَيْئًا أَتَيْنِ شَيْئًا مِنَ الْخَاوَةِ وَالشُّجَاعَةِ
 ترجمه نمیکرفت علیه السلام چون خواهر که خدا تعالی بفرموده را نیکی
 بخشید و دو چیز بخشد از سخاوت و شجاعت **ص** **قَالَ**
 عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنْ الصَّدَقَةَ يَدْفَعُ سَبْعِينَ بَابًا
 مِنَ السُّوءِ **ترجمه** نمیکرفت علیه السلام بدین و راستی
 که صدقه دفع کرد اندر هفتاد نوع بدی **ص** **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
تَصَدَّقُوا لَوْ لَبِثَ كَمْرَةً فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا
بِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ **ترجمه** انجام بر علیه السلام فرمود صدقه
 شما اگر چه پاره خرما باشد و اگر چیزی نباشد که بدین و راستی
 با کلمه و خوش بگوید **ص** **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَيْفَ تَحْيَوْنَ**
مَنْ أَعْطَا الْعَقِيلَ فَإِنَّ الْخَرْمَانَ أَفْضَلُ مِنْهُ
 ترجمه فرمود علیه السلام شرم دارید از آنکه ادن محروم گردان آن

۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

ترجمه فرمود علیه السلام چون دو دست بیکدیگر ملاقات نمودند نزد
 ایشان بخدا تعالی کسی که افاضه سلام گوید **صد** **قال علیه السلام**
أَمْخَلُ النَّاسَ مِنْ بَخْلِ بِالسَّلَامِ ترجمه بخیلترین مردان
 که سلام نمیکنند **صد** **قال علیه السلام** **مُحِبَّةٌ وَلِئَامٌ**
 و امان لا امان **ترجمه** فرمود علیه السلام نخبه است مردان
 و امان برادر میان **صد** **قال علیه السلام** **الدُّعَاءُ**
هُوَ الْعِبَادَةُ ترجمه فرمود علیه السلام دعا عبادت است **صد**
قال علیه السلام **الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ** ترجمه دعا
 مغز عبادت است **صد** **قال الله تعالى** **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ**
الْمُصَلِّينَ فِي الدُّعَاءِ ترجمه بدستی که بخود دعا کنند
 دارد بنده را که در دعا حاج کند یعنی گوشش **صد** **قال**
عليه السلام **لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ**
الدُّعَاءِ ترجمه نیست چیزی گرامی تر از دعا **صد**

قار

لدينا

بسم

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّكَ
وَأَنَا مَعَكَ إِذَا دَعَوْتَنِي رَجِبَ فَرُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مِنْ فَرَادِ خَدِيعَتِ بَعَالِي مِنْ نَزْدِكَ تَرْتَوَامُ وَمِنْ بَاتَوَامِ حُجْرَانِ
مَرَّ حَتَّى قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ كَلَّمَ بَدْعَ اللَّهِ
يَغْضِبُ عَلَيْهِ رَجِبَ فَرُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةً دَعَا كَلَّمَ خَدِيعَتِ
بِرُوحِي خَشَمَ ثَوْدَ حَتَّى قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَرَكْتُ الدُّعَاءَ
مُعْصِيَةً رَجِبَ زَكَ دَعَا مَعْصِيَتِ هِيَ يَعْنِي بِفَرَادِي حَتَّى
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الدُّعَاءُ صِلَاحُ الْمُؤْمِنِ رَجِبَ
فَرُودَ دَعَا صِلَاحُ مُؤْمِنَانِ حَتَّى قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ رَجِبَ فَرُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
نَسِمَ رَسِيدَ قَبُولِ حَتَّى قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقَوْتُ
دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ فَإِنْ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ
حِجَابٌ رَجِبَ نَعْمَ كَفَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَسِمَ رَسِيدَ دَعَا مَظْلُومٍ كَيْفَا

او در میان خدا تعالی هیچ حجاب نیست بابتیم در فضیلت استغفار
 و توبه کردن حدیث قال علیه السلام لكل داء
 دواء ودواء الذنوب الاستغفار ترجمه میفرمود
 علیه السلام هر دیر در دوا نیست و دوا را که همان استغفار است
 حدیث قال علیه السلام لكل شيء حيلة وحيلة
 الذنوب الاستغفار ترجمه میفرمودت علیه السلام هر چیزی
 را حلی است و حلیه که آن استغفار است حدیث قال
 علیه السلام من استغفر عفو الله له وإن
 كان قاراً من الزحف ترجمه میفرمودت علیه السلام هر که
 استغفار کند بپایزد و خدا تعالی او را اگر چه صاف جنگ اگر نجات
 باشد حدیث قال علیه السلام ما أضرم من استغفر
 ولو كان في اليوم سبعين مرة حدیث میفرمودت علیه السلام
 مضرت نباشد کسی که استغفار کند اگر چه روزی هفتاد بار بدان که باز
 رود

کرد و حدیث قال علیه السلام من استغفر بعد الذنوب
 غفر الله له ترجمه من گفست علیه السلام هر که استغفار کند بعد از
 گناهان خداوند تعالی بپایزد او را حدیث قال علیه السلام من استغفر
 بعد الذنوب فهو كفارة ترجمه فرمود علیه السلام هر که
 استغفار کند پس گناهان او را کفایت باشد حدیث قال علیه السلام
 اذا كثرت ذنوب احدكم فليستغفر
 بالاستغفار ترجمه چون بسیار شود گناهان یکی از شما بفرست
 باد که از ریش خواهد استغفار حدیث قال علیه السلام لا
 ياكل الخبثايا كما ياكل النار الخبث ترجمه
 فرمود علیه السلام استغفار بخورد گناهان را چنانچه نرسد بخورد و نرسد
 ترجمه قال علیه السلام كثرة الاستغفار يجبر الله
 فرمود علیه السلام بسیار استغفار روزی بسیار گرداند بایم
 در فضیلت ذکر خداوند حدیث قال علیه السلام ذكر

عَلَّمَ الْإِيمَانَ وَبَرَاءَةً مِنَ النِّفَاقِ وَحَصَّنَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ وَحَرَّزَهُ مِنَ النَّيِّرَانِ ^{مِنْ} تَرْجَمَهُ ^{مِنْ} مَعْمُورِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَكَرَ خَدَاتَعَانِ نَشَانِ اِيْمَانِ هُست وِيزاري انْفِاقِ
 وَحَصَارِي اِيْمَانِ هُست وَنَهَارِ اِيْمَانِ هُست وَفَرْخِ اِيْمَانِ
 هُست قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اشْدُّ الْأَعْمَالِ ثَلَاثَةٌ
 ذِكْرُ اللَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَمَوَاسَاتُ الْأَخِ
 الْمُؤْمِنِ الْكَرْبُ وَالْإِصْفَافُ مِنْ نَفْسِهِ
 فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَحْتَ تَرْنِ كَارِهَ رَسْمِ اَوَّلِ ذَكَرَ خَدَاتَعَانِ
 وَرَهْرَ خَالِ كِهَ بَاشِي فَاَسْلَمِي بَرَبَادَرَانِ مَوْمِنِ رَا اِيْمَانِ هُست
 وَادِنْ اِيْمَانِ هُست قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَامَةُ
 حُبِّ اللَّهِ حُبُّ ذِي كَرِهٍ وَعَلَامَةُ بُغْضِ اللَّهِ
 بُغْضُ ذِي كَرِهٍ تَرْجَمَهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَشَانِ وَتَرْنِ خَدَاتَعَانِ
 دُرُوسِ دَشْتِنِ ذَكَرَ خَدَاتَعَانِ هُست وَنَشَانِ وَتَرْنِ خَدَاتَعَانِ هُست
 قَالَ

حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ الذِّكْرِ ذِكْرُ اللَّهِ
 ترجمه فرمود علیه السلام فاضلترین ذکرها ذکر خداست
 حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا مَعَ عَبْدِي
 إِذَا هُوَ ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتِ بِي شَفَاةُ رَجَبٍ
 خدا تعالی میفرماید باینده خوشم چون مرا یاد کند و در رجب
 من بجنباند حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذِكْرُ اللَّهِ بَابُ
 الْعَنَتِ أَفْضَلُ مِنْ حَطِّ السَّيْفِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 ترجمه نمیکفت علیه السلام یاد کردن خدا تعالی را با دود شمشیر
 فاضلتر است از تیغ زدن در راه خدا تعالی حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ ذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ أَقْبَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ
 مَا لِي كَرُّ الْحَامِدِ قَالَ الذِّكْرُ الْخَفِيُّ ترجمه فرمود علیه السلام
 یاد کنید خدا تعالی را بذكر حامد یا ران برسیدند یا رسول الله ذکر حامد
 فرمود که ذکر تهی کفن حَدَّثَنَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْعِبَادِ عِنْدَ اللَّهِ يُذَكِّرُونَ اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
 ترجمه پنجاه و نهم گفت علیه السلام فاضله بن یزید کان زودیکاً فی امتعالی کما
 که او را ضایع بسیار یاد کند **قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ**
الذِّكْرِ لَا ذِكْرَ الْحَقِّ ترجمه پنجاه و دهم علیه السلام بهترین گواهی
 ذکر است گفتن **بَابُ ثَوْنٍ وَدَوِيمٍ فِي فَضِيلَةِ عَمَّا سَمِعْتُ**
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا عَلَى الْأَرْضِ شَيْءٌ إِلَّا يُسَبِّحُ وَ
يَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُفِرْتُ عَنْهُدُ قَوْلُهُ وَلَوْ كَانَ كَثَرُ
مَنْ زَيَّنَ الْحَجَرَ ترجمه پنجاه و یکم علیه السلام نیست بر روی زمین چیزی
 که مگر آنکه بگوید سبحان الله یا آخر هر کلام این کلمه بنور تمام گفته باشد که خدا استغفار
 نظر کند و فرار دهد و بهشت اگر چنانچه او پیش از کف دریا باشد **قَالَ**
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ لَمْ يُنَبِّتْهُ
فِي آخِرِهِمْ حَتَّى يَنْظُرَ اللَّهُ إِلَيْهِ وَمَنْ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ

أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ تَرْجَمَ فَرَمُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَكَذَا سَجَانُ اللَّهِ تَعَالَى خَرَجَ

هَنُوزَ بَيْنَ كَلِمَةٍ تَامَةٍ مَكْرُوهَةٍ بَاشَدَ أَخِي تَعَالَى سَوَى أَنْ يَنْبُذَهُ نَظَرَ كُنْزٍ دَرَّادٍ

وَبَشَرَتْ حَدَّثَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سُبْحَانَ اللَّهِ نَصِيفُ الْمَلِكِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْأُ الْمَلِئِكِ وَالْإِلَهَ إِلَهَ الْإِلَهِ مِلْأُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَيْسَ لَهُ شِئْرُ

وَلَا حِجَابٌ حَتَّى يُخْلَصَ إِلَى رُتْبَتِهَا تَرْجَمَ فَرَمُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

چُونِ بگویند سَجَانُ تَعَالَى تَرَزُّو پَرشود و چُونِ بگویند و الحمد لله تَعَالَى تَامَ تَرِ

پَرشود و چُونِ بگویند و لا اله الا الله آسمان و زمین پَرشود ازین بگویند چُونِ

الله اکبر نیست مَرَّانِ بِنْدَه رَا پَرده و حِجَابِ بَارِکِکِ و سَوَى پَروردگار

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

مِائَةً مَرَّةً لَمْ يَلِكْ عِشْرَتُ قَبْلَةٍ وَسَمِعَ بِكَ نَائِلَتِهَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَرْجَمَ فَرَمُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَكَذَا سَجَانُ اللَّهِ تَعَالَى خَرَجَ

بِهَنُوزِ رَا آزاد کردن دَبْرَه و بَشَرَتْ تَرِ که تَرِ بَانِی دَبْرَه رَا عَدِیْعَا

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ سُبَّحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ إِلَى
 آخِرَةِ بَمَرَّةٍ وَاحِدَةٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةَ أَلْفِ
 سَنَةٍ وَدَفَعَ لَهُ بِهَا مِثْلَهَا بِرَجُلَةٍ تَرْجَبُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هَرَكَةُ بَلَوِيدِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مَا أَغْرَبَ كِبَارَ نَبِيِّانِهِ خُدَايَا بَدِ الْفَتَا
 صَدْرُ زَيْدِي وَبَاكٍ كَرْدَانِ مَرَاوَرِ صَدْرُ مَرِيدِي وَبَرَّانِ مَرَاوَرِ
 دَرْجِ بَهْتِ **ص** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مَا آخِرُهُ تَنَاسَرَتْ خَطَايَاهُ كَمَا تَنَاسَرَتْ
 الْأَوْرَاقُ مِنَ الشَّجَرِ تَرْجَبُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بَلَوِيدِ بَرَزَنْدِ كَنَانِ اَوْجَانِهِ بَرَزَنْدِ كِهَارِ اَزْدِ خَرْتِ **ص**
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ عَشْرًا
 لَهُ شَجَرَةٌ فِي الْجَنَّةِ تَرْجَبُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ بَلَوِيدِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْعَظِيمِ نَهْلِ نَجْمِ مَرَاوَرِ شَجَرَةٍ دَرْجِ بَهْتِ **ص** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنْ قَالَ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى غُفِرَ اللَّهُ لَهُ وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ

مَا لَفَ الْف

شَدِيدِ

فرمود علیه السلام هر که بگوید سبحان ربی الا علی خدا تعالی را و یا یا مردود
 آورد بر پشت **حدیث** قال علیه السلام لمن ذکرتم لا ذنب
 در قلم ترجمه فرمود علیه السلام پیاری تسبیح روزی افزون آورد
 قال علیه السلام كلمتان خفيفتان عند الانسان
 و ثقيلتان في الميزان و حبيبتان عند الرحمن سبحان
 الله و بحمد و سبحان العلی العظیم و بحمد و بحمد
 فرمود علیه السلام دو کلمه سبکترین است بر زبان و گران‌ب‌تر در میزان
 و دوست‌تر نزدیک‌تر همان و آن هر دو سبحان الله و بحمد و بحمد
 و سیوم در فضیلت تعبیر کردن قال علیه السلام التائب
 من الذنب لکن لا ذنب له ترجمه فرمود علیه السلام توبه
 کننده و باز کرده از گناهان همچنان است که گناه نکرده است
 قال علیه السلام التائب توبه ترجمه بشما می‌از گناه توبه
 حدیث قال علیه السلام ما من شیء أحب الی الله من

اللسان

شَابِ تَائِبٍ تَرْجَمُهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيَّ سَجَّ خَيْرِي
 نَزَدَكَ خُدَايَا اَزْجَوَانِ بَابِ هَدْيٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 اِنَّ كُلَّ شَيْءٍ خَيْرٌ مِنْ حَيْلَةٍ وَحَيْلَةٍ الَّذِي تُوْبُ التَّوْبَةُ
 تَرْجَمُهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّ بِمَرْجٍ رَاحِلَةٍ اَيْتَ مَحِلَّةً كُنَا هُنَا تُوْبَةُ
 هَدْيٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ التَّوْبَةُ تَقْدِمُ الْخُوبَةَ تَرْجَمُهُ
 تُوْبَةُ كَرْدَنَ كُنَاهُ دَاخِرَاتِ مَا خَرَجَ كَرْدَانَدِ هَدْيٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تُوْبُوا
 اِلَى اللَّهِ مَرَّةً فَإِنِّي أَتُوْبُ إِلَى اللَّهِ فِي الْيَوْمِ مَرَّةً
 فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ تُوْكُنِيْدُ خُدَايَا كِيَا رُبْرِي كِيَا تُوْبِي كِيَا
 رُوْرِي بَارِ هَدْيٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ
 تُوْبَةً فَلَا تَيَاسُؤُا فَإِنَّ الْيَاسَ عَلَيْهِ كُفْرٌ تَرْجَمُهُ
 فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ تُوْبِيْدُ سَوِيْ خُدَايَا وَنُوْمِيْدُ مَعِيْدُ كِيَا
 اَزْجَوَانِ كِيَا هَدْيٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَبْلُوا
 بِالتَّوْبَةِ قَبْلَ الْمَوْتِ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ تُوْبِيْدُ تُوْبِيْدُ
 مَرْدَن

از مردن ^ص قال عليه السلام توبوا الى ربكم قبل
ان تموتوا رحم فرمود عليه السلام توب کنید سوئی پروردگار خویش
پیش از آنکه بمیرید باب بیست و چهارم در فضیلت فقر و محبت
قال عليه السلام الفقر فخری أشجع يوم وأجوع
یومین ترجمه فرمود علیه السلام در روزی بزرگتر است از روز
یکروز و گرسنه باشم در روز محبت قال عليه السلام الفقر
شیئ عند الناس و ذین عند الله یوم القمعة
ترجمه فرمود علیه السلام در روزی ثروت است نزد یک مردمان و حق
و از ایشان و یک ضامن عالی بر روز قیامت حدیث قال علیه
حب الفقراء من اخلاق الانبیاء و لغض
الفقراء من اخلاق الفرحون ترجمه فرمود
علیه السلام دوست داشتن درویشان از خوبی غمخواران و دشمنی
درویشان از خوبی غمخواران حدیث قال علیه السلام

الْفَقْرُ خَيْرٌ مِنْ خَزَائِنِ اللَّهِ تَعَالَى تَرْجَمَهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 دروشی خزانة ایت از خزانهای خدا تعالی ^{است} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ مُفْتָحٌ وَفُتْحُ الْجَنَّةِ حُبُّ الْفُقَرَاءِ تَرْجَمَهُ
 فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ خبر را کلید بیت و کلید بهشت دوست داشتن ^{درویشان}
^{منه} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْفُقَرَاءَ الْمَوْنِ
 الْمُتَعَفِّفِينَ بِالْعِيَالِ تَرْجَمَهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بدستی که خدا تعالی
 دوست دارد دروشان یا آن را نکره انسان یا کان ندو عیال انسان ^{تکانه را}
^{درویشان} قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ طُوبَى لِلْفُقَرَاءِ وَالضُّعَفَاءِ
 مِنْ أُمَّتِي تَرْجَمَهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ خوشی و پاکیزگی و رحمت ^{درویشان}
 وَضِعْفَانِ رِثَةٍ أَرَأَيْتَ مَنْ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْفَقْرُ
 كَرَامَةٌ مِنْ رَبِّكَ رَأَيْتَ كَرَامَةَ اللَّهِ تَعَالَى تَرْجَمَهُ فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 کرانت حق تعالی ^{درویشان} فَرَمُودُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْفَقْرُ أَفْضَلُ
 عَلَى الْغِنَاءِ أَمَا الْفَقِيرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ الْفَقْرُ قَالَ

وَلَا يَغْلِبُهُ النَّاسُ مَرْضَهُ وَجُوعَهُ أَفْضَلِي عَلَيْكَ
جميع خلق الله تعالى رحمه فرمود عليه السلام در بیان فاضلتر اند
یا این پرسیدند یا رسول الله که کدام فقیر جواب داد ای ای که معانم نمیکند
مردمان مرض خود همچنان که فضل من بر جمله آفریدگان خداست
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْفَقْرُ شَيْءٌ لَا يُعْطِيهِ اللَّهُ إِلَّا
نَبِيًّا مِّنْ سَلَاةٍ رحمه فرمود علیه السلام در ویشی خبریت که نصیحتها
آنرا که غیر رسول را باب بست و نیم در نکاح کردن حدیث
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ التَّزْوِيجُ بَرَكَةٌ وَالْوَلَدُ رَحْمَةٌ
فَاكْرُمُوا أَوْلَادَكُمْ فَإِنَّ كَرَامَةَ الْوَلَدِ عِبَادَةٌ
ترجمه فرمود علیه السلام زن خراستن برکت است و فرزند
گرامی دارید فرزند از آنکه گرامی داشته من فرزند از آن عبادت است
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي فَمَنْ رَغِبَ
عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي رحمه فرمود علیه السلام نکاح از سنت

منست پس هر که دور باشد از سنت من او از من نیست حدیث
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ النِّكَاحُ مِنْ سِتْرِي مَرَّقٌ عُبُودِي
ترجمه فرمود علیه السلام زن خواستنی بنده کی است حدیث
قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ وَجَّعَ الْحَرَّ أَوْ فَإِنَّ الْحَرَّ صَاحِبُ
الْبَيْتِ وَالْإِمَاءُ هَلَاكُ الْبَيْتِ ترجمه فرمود علیه السلام
زن ازاد برنی کند که زن آزاد صلاح خانه بایت و کینه کان نکند که
هلاک کنندگان خانه بایت حدیث قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ فِي
الرَّحْلِ تَلَقَّى اللَّهَ طَاهِرًا مَطْهُرًا فَلَهُ أَنْ تَزْوَجَ
الرَّحْلَ ترجمه فرمود علیه السلام هر که خرامد به پند خدای تعالی
را پاک کنند بر و باد که زن حره و ازاد برنی کند حدیث قَالَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقَسْوُ الرِّزْقُ بِالنِّكَاحِ ترجمه فرمود علیه السلام
بخشید رزق را برنی خواستن حدیث قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْعَرْبُ
مِنْ أَخَوَاتِ الشَّيْطَانِ ترجمه فرمود علیه السلام کسی زن
او

او برادران شبستان اند **ص** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ

تَزَوَّجَ أُعْطِيَ لَهُ نِصْفُ الْعِيَادَةِ **ترجمه** فرمود **علیه السلام**

هر که زن بزی کند داده شود بر او را بنی بنده کی **ص** قَالَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَلَزَمَ زَوْجَهُ الْوَكْمَةَ اللَّهُ تَعَالَى

ترجمه فرمود علیه السلام هر که کرا می دارد زن خود را کرا می دارد **ص**

تَعَالَى رَأَى **ص** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَرُّ أَرْأَسِي

حِزَابِهَا **ترجمه** فرمود علیه السلام بدترین انسان من بی زنان اند

وزن کنند **ص** قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا أَطْعَمْتُ زَوْجِي

فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ **ترجمه** فرمود علیه السلام طعامی که مرزنجی در

برای آن محل صدقه باشد **باب** بَشْتِ وَشَمِّ دَعْوَتِ ابْنِ

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الزَّانَا يُورِثُ الْفَقْرَ **ترجمه** **ص**

لَوْ أَنَّ الْوَجْدَ وَنُقِصَ الْحُمُرُ **ترجمه** فرمود علیه السلام

زنا درویشی میراث دهد یعنی هر که زنا کند درویش شود و نوروی

ببر و سمر را کم کند **حد** **قال عليه السلام** اثنتان
 لا يجتمعان مع مئة أبداً **الزنا والغنا رب**
 فرمود علیه السلام دو چیز بر هر مئة جمع نشود هرگز زنا و غنا یعنی
 هر که زانی بود کویا به عمرش **حد** **قال عليه السلام**
النظر إلى النساء الأجنبية من ذنوب الكبائر
 ترجمه فرمود علیه السلام نظر کردن و دیدن سوی زن بگانه از
 کبائر است **حد** **قال عليه السلام** الزنا الزنا الرجل المشغ
وزنا العبد بن البطش وزنا العيون النظر
 فرمود علیه السلام زنا با بهارفتن است بر کار بند و زنا با
 گرفتن است حرام و شهوات و زنا چشمها دیدن است زن بگانه
قال عليه السلام **راية واحدة يحبط عمل**
سبعين مرة سنك ترجمه فرمود علیه السلام یکبار زنا
 تا آخر کرد و اند عمل نقا د ساله **حد** **قال عليه السلام** ما من
 ذنب

المشغ

ذَنْبِ اعْظَمَ بَعْدَ الشِّرْكِ مِنْ لُطْفَةٍ وَضَعَهَا ^محَلٌّ
 فِي رَحْمَةٍ لَا يَحِلُّ لَهُ ^هبِرْهٍ فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيَّتُ كُنَا
 بَعْدَ أَنْ تَرَكَ بَرْكَتِ اَزَانِ كَهْ بِرِزْدِ آبِ خُذْرَادِ بِرْمِ كَهْ حِلَالِ اَوْتِ
 مَثَبِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِنَّ اَهْلَ النَّارِ خُرُجَتْ مِنْ
 نَارِ رِيحٍ فَسَجَّ الرِّيحُ نَارًا ^هبِرْهٍ فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرْمِ
 كَهْ اَهْلِ دُوزَخِ فَرِيَادِ كَسْتَبَدَّ وَفَرِيَادِ خَوَاهِنْدَارِ بُوِي كُنْدِ كِي فَرِيَادِ اِنْبَا
 كَهْ بَرَايِدِ مَثَبِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الزَّانَا وَالْغَنَاءُ لَا يَجْتَمِعَانِ
 تَرْمِهٍ فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ زَنَا وَغَنَاءُ كَرْتَجَمْعِ شُودِ مَثَبِ قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ تَرَكَ الزَّانَا يَجُوزُ رِزْقُ ^هبِرْهٍ فَرَمُوهُ عَلَيْهِ
 تَرَكَ اَدْنَى نَارُوزِي سُمِي اَو كُنَادَه شُودِ بَابِ مَثَبِ هُنْفَمِ
 عَقُوبَتِ لَوْطِي مَثَبِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَبِلَ غُلَامًا
 بِشَهْوَةٍ عَذَّبَهُ اللَّهُ فِي نَارِ حِجْلَمِ اَلْفَ سَنَةٍ ^هبِرْهٍ
 فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَه كُوْدِي رَا شَهْوَتِ بُوْرِي هَذَا تَعَالَى عَذَابُ

الزرق

اور اردو نسخہ ہر سال حضرت قال علیہ السلام مرات
 اغتسل الوطی بماء البحر لم یکن یوم القیامۃ الا
 جنباً ترجمہ فرمود علیہ السلام اگر لوطی باب دریا ہا ی و مین
 غسل کند پاک شود تا روز قیامت جنب است حضرت قال علیہ السلام
 اذا اعد الذکر بالذکر زلزلت الارض و هزبت
 العرش و قالت السموات یا رب امرنا ان نجوع
 و قالت الارض امرنا ان نخفوه قال اللہ تعالیٰ
 دعوه فان طریقہ علی و موقفہ بین یدیکما
 ترجمہ فرمود علیہ السلام ہر گاہ کہ مرد با مرد کرد این زمین جنب است
 بلزد و آسمان بگوید یا رب فرمان بدہ تا نسکارتیم اور زمین
 فرمان دہ تا فرود دریم اور خدا تعالیٰ کوید بکنید اید اور اگر اہل کدار
 بنرت و این دن او در عصا محل قیامت است حضرت قال
 من علیہ السلام قبل غلاما یسئوہ لجمہ اللہ تعالیٰ

الْحَجَّامِ مِنَ النَّارِ رَبِّهِ فَرَمُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَكَةُ غَلَامِي رَابِعَةُ شَهْرِي
 خدایتعالیٰ فردا رقیقت لکام نشی در دهان وی کند حضرت قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ مَسَّ غُلَامًا بِشَهْوَةٍ لَعَنَهُ اللَّهُ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ترجمہ فرمود علیہ السلام
 ہر کہ غلامی را با راحی شہوت بساید خدا تعالیٰ و فرشتگان و مہربان
 ہمہ بروی لعنت کنند حضرت قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
 قَبَّلَ غُلَامًا بِشَهْوَةٍ عَذَّبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ سَبْعِينَ
 خَرِيفًا ترجمہ فرمود علیہ السلام ہر کہ غلامی بشہوت بوسہ دہد
 تعالیٰ اور در دوزخ ہفتاد خریف عذاب کند حضرت قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنْ دَخَلَ بَايْمَرَةً فِي الدُّبِّ الْبَيْتِ اللَّهُ تَعَالَى
 الدُّبُّ فِي النَّارِ مِنْكُوسًا ترجمہ فرمود علیہ السلام ہر کہ در
 کند بایزن خود را از راہ پیش خدا تعالیٰ اور انکوسا کردہ در
 اندازد حضرت قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ دَخَلَ لِأَمْرَةٍ